

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Sèrie C - Número 24 / III Legislatura / Segon període

Dijous, 1 de desembre de 1988

Comissió de Política Cultural

Presidència
de l'Il·lustre Sr. Joan Colomines

Preguntes

Proposició no de Llei sobre la
Negociació amb el Govern de l'Estat
pel que fa al Canal 33

SUMARI

La sessió s'obre a un quart de deu del matí i vuit minuts.

Preguntes (Punt primer de l'ordre del dia.)

Pregunta al Consell Executiu sobre la mesa sectorial d'universitats

Formulació : I. Sr. Cadevall (S) (p. 360).

Resposta : H. Sr. Conseller de Governació (p. 360).

Rèplica : I. Sr. Cadevall (S) (p. 360).

Contrarèplica : H. Sr. Conseller de Governació (p. 361).

Pregunta al Consell Executiu sobre el retard en el pagament de beques

Formulació : I. Sr. Cadevall (S) (p. 361).

Resposta : H. Sr. Conseller d'Ensenyament (p. 361).

Rèplica : I. Sr. Cadevall (S) (p. 361).

Contrarèplica : H. Sr. Conseller d'Ensenyament (p. 361).

Pregunta al Consell Executiu sobre el nombre de becaris a Catalunya

Formulació : I. Sr. Cadevall (S) (p. 361).

Resposta : H. Sr. Conseller d'Ensenyament (p. 362).

Pregunta al Consell Executiu sobre la política d'integració d'alumnes

Formulació : I. Sr. Cadevall (S) (p. 362).

Resposta : H. Sr. Conseller d'Ensenyament (p. 362).

Repregunta : I. Sr. Cadevall (S) (p. 362).

Segona resposta : H. Sr. Conseller d'Ensenyament (p. 362).

Pregunta al Consell Executiu sobre la formació permanent del professorat

Formulació : I. Sr. Cadevall (S) (p. 363).

Resposta : H. Sr. Conseller d'Ensenyament (p. 363).

Rèplica : I. Sr. Cadevall (S) (p. 363).

Contrarèplica : H. Sr. Conseller d'Ensenyament (p. 363).

Preguntes al Consell Executiu sobre els augments de les retribucions del professorat, sobre els augments retributius dels càrrecs unipersonals dels centres escolars, i sobre el coordinador educatiu i pedagògic en els centres escolars

Formulació : I. Sr. Manuel Nadal (S) (p. 363).

Resposta : H. Sr. Conseller d'Ensenyament (p. 364).

Rèplica : I. Sr. Manuel Nadal (S) (p. 364).

Contrarèplica : H. Sr. Conseller d'Ensenyament (p. 364).

Preguntes al Consell Executiu sobre la concessió de comissions de serveis en l'ensenyament, sobre els professors destinats a completar equips pedagògics, sobre la configuració d'equips directius mitjançant docents en comissió de serveis, sobre la igualtat d'oportunitats en l'accés a les comissions de serveis, i sobre els criteris per a concedir-les

Formulació : I. Sr. Manuel Nadal (S) (p. 365).

Resposta : H. Sr. Conseller d'Ensenyament (p. 365).

Rèplica : I. Sr. Manuel Nadal (S) (p. 366).

Contrarèplica : H. Sr. Conseller d'Ensenyament (p. 366).

Pregunta al Consell Executiu sobre els descomptes als docents per vaga

Formulació : I. Sr. Cadevall (S) (p. 366).

Resposta : H. Sr. Conseller d'Ensenyament (p. 366).

Rèplica : I. Sr. Cadevall (S) (p. 367).

Contrarèplica : H. Sr. Conseller d'Ensenyament (p. 367).

Preguntes al Consell Executiu sobre l'ajornament de l'inici del curs a diversos centres d'ensenyament, sobre les causes de l'ajornament de l'inici del curs en alguns centres d'ensenyament, i sobre la data d'inici del curs a diversos centres d'ensenyament

Formulació : I. Sr. Manuel Nadal (S) (p. 367).

Resposta : H. Sr. Conseller d'Ensenyament (p. 367).

Preguntes al Consell Executiu sobre l'ensenyament de llengües modernes, sobre la introducció en el BUP d'un segon idioma estranger, i sobre el foment de l'ensenyament d'idiomes moderns a BUP i FP

Formulació : I. Sra. Torrent (S) (p. 368).

Resposta : H. Sr. Conseller d'Ensenyament (p. 368).

Rèplica : I. Sra. Torrent (S) (p. 368).

Contrarèplica : H. Sr. Conseller d'Ensenyament (p. 369).

Preguntes al Consell Executiu sobre les hores lectives en els centres de BUP, sobre la reducció d'hores lectives d'algunes matèries de BUP, i sobre la reducció d'hores lectives en els centres de BUP

Formulació : I. Sr. Manuel Nadal (S) (p. 369).

Resposta : H. Sr. Conseller d'Ensenyament (p. 369).

Rèplica : I. Sr. Manuel Nadal (S) (p. 370).

Contrarèplica : H. Sr. Conseller d'Ensenyament (p. 370).

Preguntes al Consell Executiu sobre les anomenades extensions escolars, sobre la separació dels alumnes en diferents edificis escolars, i sobre un pla de construcció de centres escolars

Formulació : I. Sr. Manuel Nadal (S) (p. 370).

Resposta : H. Sr. Conseller d'Ensenyament (p. 371).

Rèplica : I. Sr. Manuel Nadal (S) (p. 371).

Contrarèplica : H. Sr. Conseller d'Ensenyament (p. 371).

Pregunta al Consell Executiu sobre la problemàtica del personal no docent

Formulació : I. Sr. Manuel Nadal (S) (p. 372).

Resposta : H. Sr. Conseller d'Ensenyament (p. 372).

Rèplica : I. Sr. Manuel Nadal (S) (p. 372).

Pregunta al Consell Executiu sobre l'equiparació del personal de l'administració i serveis de les universitats de Catalunya amb el personal de l'Administració de la Generalitat

Formulació : I. Sr. Cadevall (S) (p. 372).

Resposta : H. Sr. Conseller d'Ensenyament (p. 372).

Rèplica : I. Sr. Cadevall (S) (p. 373).

Contrarèplica : H. Sr. Conseller d'Ensenyament (p. 373).

Pregunta al Consell Executiu sobre les llicències pagades al professorat

Formulació : *I. Sr. Manuel Nadal (S) (p. 373).*

Resposta : *H. Sr. Conseller d'Ensenyament (p. 373).*

Rèplica : *I. Sr. Manuel Nadal (S) (p. 373).*

La sessió se suspèn a les onze del matí i es reprèn a un quart de dotze i dotze minuts.

Proposició no de Llei sobre la Negociació amb el Govern de l'Estat pel que fa al Canal 33 (Punt segon de l'ordre del dia.)

Presentació : *I. Sr. Nualart (IC) (p. 374).*

Posició dels grups no esmenants : *I. Sr. Carod-Rovira (ERC) (p.374), I. Sr. Sobrequès (S) (p.375) i I. Sr. Descals (CiU) (p. 375).*

Votació : *aprovada per unanimitat (p. 375).*

La sessió s'aixeca a dos quarts de dotze del migdia i dotze minuts.

S'obre la sessió a un quart de deu del matí i vuit minuts. Presideix la sessió l'I. Sr. Colomines, acompanyat del Vice-president, l'I. Sr. Cadevall, i del Secretari, l'I. Sr. Padilla. Assisteix la Mesa el lletrat Sr. Vintro.

Hi són presents les diputades i els diputats membres de la Comissió l'I. Sr. Masó, l'I. Sr. Vila, l'I. Sr. Descals, l'I. Sra. Bosch (en substitució de la l'I. Sra. Ribes), l'I. Sr. Coll i Majó (en substitució de la l'I. Sra. Busquets), l'I. Sr. Montalat, l'I. Sr. Coll i Bertran, l'I. Sr. Jané, l'I. Sr. Camps i Vallejo, l'I. Sr. Cahner i l'I. Sr. Vernet, pel G. p. de Convergència i Unió; l'I. Sr. Lorda, l'I. Sr. Dalmau, l'I. Sra. Torrent, l'I. Sr. Manuel Nadal i l'I. Sr. Sobrequès, pel G. Socialista; l'I. Sr. Riera i Gassiot i l'I. Sr. Nualart, pel G. p. d'Iniciativa per Catalunya i l'I. Sr. Carod-Rovira, pel G. p. d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Hi són presents el Conseller d'Ensenyament, H. Sr. Josep Laporte, i el Conseller de Governació, H. Sr. Josep Gomis.

Ordre del dia

1. *Preguntes.*
2. *Proposició no de Llei sobre la Negociació amb el Govern de l'Estat pel que fa al Canal 33.*

El Sr. PRESIDENT : Comença la sessió.

Abans d'iniciar la sessió, permetin-me que saludi els dos honorables consellers que tenim aquí, entre nosaltres, per contestar les preguntes : el Conseller d'Ensenyament, el doctor Josep Laporte, i el de Governació, senyor Josep Gomis.

Preguntes

Hi ha una pregunta que correspon al Conseller Gomis i que és cap al final de la llarga llista de preguntes, i jo els pregaria si no els fes res que fèssim una alteració de l'ordre d'aquestes preguntes i passéssim primer la del senyor Gomis. Hi ha, a més a més, quatre preguntes que fan referència a l'educació permanent d'adults i que per contestar-les —em diu el Conseller d'Ensenyament— amb la rigorositat que cal, aquestes preguntes correspon que les contesti la Conselleria de Benestar Social, el Conseller Comas, però el Conseller Comas avui està malalt i no ens ha semblat oportú que haguéssim d'alterar res; ja fa molts dies que tenim aquestes preguntes pendents, farem les preguntes aquestes i si els sembla, vaja, si no hi tenen cap objecció, les passàrem i les deixàrem per a una propera sessió —aquestes quatre exclusivament— i podríem fer les altres. Hi ha alguna objecció o algú...? *(Pausa.)* Molt bé.

Aleshores, una qüestió tècnica : mirin, qui més qui menys de nosaltres ja anat assistint a algunes sessions de comissió en què es feien preguntes. En benefici de tots serem molt estrictes amb els cinc minuts de pregunta, resposta, repregunta i re-resposta. Els prego que el que sigui substancial ho diguin a l'inici, perquè quan siguin els dos minuts i mig tallarem on sigui, encara que no hi hagi coma, ni punt i a part, perquè és l'única manera de sortir-se'n.

(Pausa.)

Bé, doncs, si li sembla, el senyor Manuel Nadal o Magí Cadevall formuli la pregunta que correspon el Registre 1505. Té la paraula el senyor Magí Cadevall.

Pregunta al Consell Executiu sobre la mesa sectorial d'universitats

El Sr. CADEVALL : Gràcies, senyor President. Per exigència de la Llei dels òrgans de representació sindical existeix una mesa d'universitats estatal i té temes clars de negociació, com ara les remuneracions bàsiques dels professors perquè és un cos estatal. Ara bé, no és obligatori, però ens sembla que és legalment possible crear una mesa sectorial d'universitats a Catalunya. A finals del curs passat, les juntes de personal docent, per exemple, es van dirigir reiteradament a la Conselleria d'Ensenyament demanant la creació d'una mesa sectorial d'universitats a Catalunya. Encara que és més fàcil a vegades no establir aquestes meses i eludir responsabilitats, penso que seria una mostra d'interès per part del Consell Executiu pel personal de les universitats de Catalunya de crear aquesta mesa d'universitats. Per tant, preguntem : quan pensa el Consell Executiu crear la mesa sectorial d'universitats?

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Per contestar, el Conseller Gomis.

El Sr. CONSELLER DE GOVERNACIÓ (Josep Gomis) : Senyor President, senyors diputats, la possibilitat de crear meses sectorials segons la Llei 9/1987, del 12 de juny, no correspon al Consell Executiu, com sembla deduir-se de la pregunta, sinó que és una facultat de la mesa general. Com vostè ha dit, l'any passat, el mes de desembre es varen celebrar les eleccions de participació del personal, dels funcionaris en els òrgans de representació establerts, i el mes de maig, el 24 de maig concretament, es va constituir després de consultes amb els diferents sindicats la mesa general. Quant a la mesa sectorial, hem de dir que, quan es va produir el traspàs d'universitats a la Generalitat, no es va traspasar ni el sistema retributiu ni les facultats per determinar el sistema retributiu que, d'acord amb la Llei de Reforma Universitària, correspon a l'Estat —amb caràcter general per a tot l'Estat— si bé és cert que en alguna mesa general els sindicats han demanat la creació d'aquesta mesa sectorial, es van crear les meses sectorials d'ensenyament pel personal no docent i les de sanitat, el cert és que tampoc les universitats ho han demanat mai, i jo penso que en aquest sentit de respecte a l'autonomia universitària, tenint en compte que no tenim aquestes facultats de poder discutir sobre sistemes retributius dels professors universitaris, doncs, fa que, de moment, sembla que no sigui massa viable la constitució d'aquesta mesa, que, en tot cas, correspon a la mesa general la seva creació.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies. Per repreguntar el senyor Cadevall.

El Sr. CADEVALL : Sí, realment la mesa general no ha adoptat una resolució en contra, jo continuaria insistint que es demanés la constitució d'aquesta mesa sectorial perquè, tot i respectant l'autonomia universitària, hi ha temes en què es podria fer una política de personal com ara de PAS unificat a Catalunya. Li podria ara, per exemple, llegir actes del consell interuniversitari, on rectors i presidents dels consells socials de les tres universitats van reclamar una política salarial de funcionaris de les universitats unificada, i per posar un altre exemple, on aquesta mesa, per exemple, podria dialogar amb l'Administració de la Generalitat seria, per exemple, la prestació de serveis. Em consta que un sindicat —concretament, la UGT,

per exemple— es va dirigir als tres rectors de les universitats i al director general d'universitats lliurant-li un escrit i plantejant el tema, per exemple, que a Lleida, on hi ha la concurrència de tres universitats, doncs, estaven escassos de serveis universitaris.

Llavors, jo pregunto al senyor Conseller : amb quin rector han de negociar? Per exemple, el rector de l'Autònoma, fins i tot, que va rebre molt bé això, va dir : «jo estaria disposat a convocar els tres rectors, però si només tinc una petita escola de magisteri seria molt més apropiat que convoqués la Generalitat una reunió per tractar aquests temes». Evidentment, doncs, si existís una mesa d'aquest tipus, aquests temes podrien ser abordats normalment i no ens trobaríem com ara que, per exemple, doncs, un sindicat fa mesos que ha plantejat aquest tema; està molt ben acollit pels rectors, tampoc va rebre males paraules diguem o en contra...

El Sr. PRESIDENT : El senyor Conseller té la paraula per contestar.

El Sr. CONSELLER DE GOVERNACIÓ : Miri, penso que amb part de la seva pregunta jo hi puc coincidir. El cert és que amb una altra part no, perquè molts dels temes que es poden plantejar no corresponen al que pot ser una mesa de negociació sindical i administració per tractar aquests temes; em penso que hi ha un altre fòrum, no?, són els consells socials, on estan representades també totes les institucions o entitats, que poden determinar més bé quins són els serveis que s'han de prestar en un determinat àmbit. Però, tal com li deia abans, no es tracta de dir que no per defugir responsabilitats, com vostè ha insinuat; miri, a la mesa general estan representats tots els sindicats i en aquella mesa també es poden presentar alguns dels aspectes que vostè acaba de dir en la seva pregunta.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies. Passem a la pregunta de registre 1489. El senyor Cadevall.

*Pregunta al Consell Executiu sobre
el retard en el pagament de beques*

El Sr. CADEVALL : El sistema de beques és competència estatal però tant Catalunya com altres comunitats autònomes amb competències en ensenyament, com també les universitats, tenen transferit o col·laboren en la tramitació d'aquestes beques, de tal manera que les sollicituds, per exemple, de les no universitàries es presenten en els serveis territorials de la Conselleria d'Ensenyament i a Catalunya o a les universitats existeix una comissió de selecció. Els terminis de presentació són el 31 de juliol, si volen avançar el cobrament, per als aprovats el juny i per a tots el 30 d'octubre. Ara bé, arriben queixes de tots els sectors que es tarda molt a cobrar, amb la qual cosa la beca esdevé pràcticament inútil si es cobra tan tard.

Per tant, jo pregunto : amb quins termes s'han pagat les beques a Catalunya en els darrers anys i quines són les causes del retard?

El Sr. PRESIDENT : El senyor Conseller té la paraula.

El Sr. CONSELLER D'ENSENYAMENT (Josep Laporte) : Certament, com molt bé diu el senyor Cadevall, no s'ha transferit tot el sistema de concessió de les beques i el que li puc contestar és que és directament el Ministeri d'Educació i Ciència qui fa efectiu l'import de les beques als beneficiaris a través d'un ingrés en els comptes corrents que tenen oberts a la Caixa

Postal. Certament, a vegades s'han detectat retards puntuals deguts, a vegades, al sistema informàtic de pagament, que —ho repeteixo— depèn del Ministeri, i un altre tema a tenir en compte en aquest aspecte és que hi ha uns períodes, el que se'n diu la «fase A». Els alumnes que han aprovat totes les assignatures a la convocatòria de juny poden sol·licitar la beca fins al 31 de juliol. I la fase següent, que és la «fase B», els alumnes que han aprovat a la convocatòria de setembre tenen temps de demanar-les fins al 31 d'octubre. De fet, sempre acaba havent-hi una diferència important entre el moment de cobrament dels uns i dels altres i ho acostumen a fer —el cobrament, l'acostumen a percebre— els primers, els mesos de desembre o gener, i els altres, entre març i maig de l'any següent.

El Sr. PRESIDENT : El senyor Cadevall vol repreguntar?

El Sr. CADEVALL : Sí, sigui perquè algunes escoles, fins i tot, que a la millor s'encarreguen de la tramitació, les acumulen i les presenten totes juntes —i a això potser caldria fer una campanya en contra—, el cert és que la majoria de persones estan cobrant el mes de maig. Jo vaig assessorar-me en la Direcció General corresponent a Madrid a veure si hi havia un retard de pagament a causa de manca de liquidesa, van dir que normalment no que podríem dir, sobretot, era la tramitació primera el que era causa d'aquest endarreriment, i en el cas, per exemple, que hi hagi alguna anomalia, com ara que una beca sigui denegada es presenta el recurs i és en acabat acceptada, aquest any em consta que s'ha arribat a cobrar, en aquest cas, el 15 d'octubre del curs següent. Jo penso que s'hauria de fer el possible per millorar aquesta tramitació; em consta que l'últim any —no tot ha de ser negatiu—, per exemple, la gent diu que són molt ben atesos, potser hi ha una mica més de personal quan hi ha un incident d'aquests, com ara una reclamació, però jo crec que s'hauria d'aconseguir fer alguna cosa per agilitar aquesta tramitació, perquè si, realment, la majoria de beques es cobren a partir del mes de maig, i quan hi ha un inconvenient l'arriben a cobrar un cop començat el curs següent, jo penso que el sistema de beques perd la seva finalitat. Són moltes les persones menys afortunades econòmicament.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies. El senyor Conseller vol contestar?

El Sr. CONSELLER D'ENSENYAMENT : Sí, senyor Cadevall, jo coincideixo amb la seva apreciació. A mi també m'agradaria poder contribuir a l'agilitació d'aquest període de cobrament. Li repeteixo, però, el que ja els he dit abans : de fet, és el Ministeri que disposa els diners directament als comptes corrents dels beneficiaris. Jo li asseguro que hem fet diverses gestions i que estem disposats a fer tot el que calgui perquè, realment, no es produeixin aquests retards, per altra banda, fins i tot inexplicables.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Per preguntar la pregunta que duu el registre 1492, el senyor Magí Cadevall.

*Pregunta al Consell Executiu sobre
el nombre de becaris a Catalunya*

El Sr. CADEVALL : Gràcies, senyor President. M'agradaria estar ben informat —si és que no ho estigués— si realment a Catalunya en les últimes convocatòries no s'ha esgotat la

quantitat disponible i s'ha pogut atendre totes les sol·licituds que complien els requisits. En això hi ha un aspecte que no és competència de la Generalitat, bé, potser un canvi de criteris podria adaptar millor el sistema de beques, però penso que potser la Conselleria d'Ensenyament també podria fer alguna qüestió, que seria per exemple, doncs, fer una campanya pròpia d'informació per estimular que se sol·licitin aquestes beques, i per això es pregunta : quines mesures pensa adoptar el Consell Executiu per augmentar el nombre de becaris a Catalunya.

El Sr. PRESIDENT : Molt bé. Hi ha hagut un error : jo he dit 1492 i és 1490, és a dir, és la segona pregunta del començament. Per contestar-la, el senyor Conseller.

El Sr. CONSELLER D'ENSENYAMENT : Gràcies. Senyor Cadevall, en part li hauria de repetir el que he dit abans : efectivament, això és una cosa que ho fa fonamentalment el Ministeri, bé que, realment, aquí existeixen unes comissions d'avaluació a cada servei territorial, compostat en part per funcionaris del Departament juntament amb altres representants del Ministeri. I, també pel que fa a les universitats —com ell mateix ha dit—, hi ha unes determinades comissions que fan una proposta que va directament a Madrid, des de la universitat a Madrid.

De tota manera, jo li puc dir dues coses importants : una, que la tria es fa —no cal dir-ho— amb una total transparència de criteris, i que no és cert que es quedin beques sense donar, és a dir, no totes les beques que se sol·liciten a Catalunya són concedides, ni de bon tros. Per donar-li un exemple —li puc donar més detallat després, si vol, per escrit—, pel que fa a FP1, FP2, BUP, COU i altres estudis d'aquests mateixos nivells, el curs 87-88 van ser denegades 14.451 de les beques i se'n van donar 34.000 o 35.000. I pel que fa als estudis universitaris se'n van concedir 18.757 i se'n van denegar 6.417. Per tant, realment, no hi ha beques sobrants, en teoria, a Catalunya.

El Sr. PRESIDENT : El senyor Magí Cadevall, si vol repreguntar?

El Sr. CADEVALL : Bé, gràcies, senyor President. No cal repreguntar.

El Sr. PRESIDENT : No cal, gràcies. Passem a la següent pregunta, que aquesta sí que és la 1492. El senyor Magí Cadevall.

*Pregunta al Consell Executiu sobre
la política d'integració d'alumnes*

El Sr. CADEVALL : Aquesta és sobre l'educació especial integrada. En una primera fase es va realitzar, sobretot, el tractament d'aquests nens exclusivament en escoles especials i es pot dir que va ser una experiència pedagògica interessant. Ara bé, a partir d'una segona fase, que començaria, potser, amb la Llei d'Integració Social del Minusvàlid o amb el Decret del 84 del Departament d'Ensenyament sobre integració especial en el sistema ordinari, no tant perquè pedagògicament no fos correcte sinó, sobretot, per disminuir la marginació i és amb aquesta finalitat, doncs, que es feia aquest sistema d'integrar nens disminuïts a les escoles normals. Però cal considerar que aquest sistema no ha de significar un estalvi sinó que, segurament, com que significa una major complexitat significa,

doncs, més recursos i últimament alguns professors del sector sembla que tenen la preocupació que ha anat augmentant el nombre d'alumnes integrats a les escoles ordinàries i que això resulta —malgrat la bona voluntat i que comprenen que el sistema és socialment convenient perquè paral·lelament no hi ha hagut un augment de recursos.

Per tant, la pregunta és : quines mesures pensa adoptar el Consell Executiu respecte als recursos destinats a atendre els alumnes integrats?

El Sr. PRESIDENT : L'Honorable Conseller pot contestar?

El Sr. CONSELLER D'ENSENYAMENT : Gràcies, senyor President. Estic —no cal dir-ho— totalment d'acord amb el senyor Cadevall en el fet que aquest és un bon sistema, integrar sempre que es pugui els infants que el seu estat ho permeti al sistema educatiu ordinari. I aquesta integració ha anat progressant —també s'ha de dir que a vegades presenta certs problemes—, però ha anat progressant d'una manera molt notòria i, evidentment, el Departament hi dedica recursos creixents. Per donar-li alguns exemples li diré que el curs 85-86 hi havia 828 professors; el 88-89, 1.357; que els equips d'assessorament i orientació psicopedagògica l'any 85-86 constaven de 167 professionals i després van passar a 189; que hi ha una sèrie de professors itinerants per a deficients sensorials que el curs 85-86 eren 15 professionals i el curs 88-89 han estat 104 i, en resum, les despeses ocasionades per aquestes mesures van ser l'any 1985 de 1.941 milions de pessetes, i l'any 89 està previst que siguin de 3.309 milions de pessetes.

El Sr. PRESIDENT : El senyor Magí Cadevall vol repreguntar?

El Sr. CADEVALL : Sí, evidentment, no es tractava en aquesta pregunta de suggerir que no s'hagués fet res en aquest sentit, sinó que com que la societat —podríem dir— va acceptant aquest sistema i es va augmentant el nombre d'alumnes que hi participa —la qual cosa sembla positiva per a la seva posterior inserció en la societat—, malgrat aquest esforç es creen certs problemes. Per exemple, tots els grups parlamentaris, a l'hora d'elaborar aquests pressupostos, hem rebut una documentació de sis entitats on demanen la creació de cinc nous EAP anuals; l'augment d'especialistes itinerants; l'augment de mestres de suport qualificats; un pla d'integració d'aquests alumnes en el tronc comú i la reducció de *ratio*, segons hi hagués un mestre de suport o no a l'aula. Per tant, podríem dir que el problema no es tracta que no es faci res, que es reconeix que es tracta, sinó que a causa del gran increment, potser caldria encara un esforç suplementari.

El Sr. PRESIDENT : El senyor Conseller pot contestar.

El Sr. CONSELLER D'ENSENYAMENT : Senyor Cadevall, molt breument, jo també estic d'acord amb vostè; ja sé que no discuteix que no es faci res i també estic d'acord amb vostè que caldria fer més. Nosaltres hem destinat cada vegada recursos més creixents a aquest sector, i, gràcies als recursos que s'hi ha anat destinant, en el moment actual pensi que en el curs 88-89 tindrem 13.396 alumnes ja en règim d'integració contra 7.401 en règim segregat. És a dir, ja tindrem el 64,5% d'alumnes integrats al sistema normal. Jo crec —no li repeteixo les xifres— que s'ha fet un gran esforç i no hi ha dubte que tenim la major voluntat per continuar-lo dintre de les limitacions òbvies que té qualsevol pressupost.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies. Ara vénen les quatre

preguntes, les que corresponen als registres 1493a, 1493b, 1493c i 1493d que corresponen a l'educació permanent d'adults, que són les preguntes que deixem per a una altra sessió.

Anem ara a la pregunta que porta el registre 1494. El senyor Cadevall té la paraula.

*Pregunta al Consell Executiu sobre
la formació permanent del professorat*

El Sr. CADEVALL : Gràcies, senyor President. Ningú dubta que la formació permanent és un element bàsic per a la qualitat de l'ensenyament. Llavors, en els sectors ensenyants —em sembla— hi ha la preocupació que s'elabori un pla general, si pot ser dins de l'horari lectiu, perquè fins ara hi ha hagut realment activitats de formació però potser han estat una mica disperses i hi ha hagut, fins i tot, una manca de continuïtat en algunes activitats; per exemple, doncs, es va suspendre el pla de formació de directors, i veiem que en el Pressupost del 1989 hi ha algun element positiu que fa concebre esperances. Per exemple, hi ha dues noves partides : una, a càrrec de la mateixa direcció, i l'altra, transferida a les universitats per a la formació dels professors, per a la reforma educativa, i suposo que redacten amb interès els programes que acompanyen aquests pressupostos, però, realment, només dediquen en aquests programes tres ratlles a la formació permanent, que l'únic que diu és que els ICE són els encarregats de desenvolupar-la i que faran tota mena d'activitats, amb la qual cosa no aclareix res.

Per tant, jo preguntaria al senyor Conseller : quan es pensa elaborar un pla de formació del professorat que inclogui la formació permanent com a garantia de qualitat de l'ensenyament i que si això està fet, doncs, ens ho fes arribar al més aviat possible per escrit, perquè és un tema que ens interessa molt i aquesta informació seria molt convenient.

El Sr. PRESIDENT : Honorable Conseller, pot contestar.

El Sr. CONSELLER D'ENSENYAMENT : Sí, gràcies, senyor Cadevall. Jo estic totalment d'acord amb la necessitat d'un pla d'aquest tipus i li puc assegurar al senyor Cadevall que el projecte d'aquest pla global de formació del professorat ja està elaborat pel Departament. Consta, en fi, de tota una sèrie d'activitats i per a la seva satisfacció li haig de dir que és imminent la presentació d'aquest pla davant el Consell Escolar de Catalunya, que, realment, d'una manera preceptiva i amb molt de gust per part nostra, hi haurà de dir la seva i proposar eventualment les modificacions que estimi pertinents. I, a part del Consell Escolar de Catalunya, serà elevat a totes les instàncies que intervenen en la formació de professorat per tal de fer el debat i la reflexió oportuna abans de posar-ho en pràctica.

El Sr. PRESIDENT : Vol repreguntar el senyor Magí Cadevall?

El Sr. CADEVALL : Bé, penso que aquesta contesta és positiva i, per tant, continuo dient que com més aviat ens puguin enviar aquesta informació millor; he reconegut, fins i tot, que hi havia hagut un increment en aquesta partida en els pressupostos, que, de tota manera, també voldria relativitzar, no comparem amb països d'Europa, si ho comparem amb el territori MEC, em sembla que es destinen 8.000 milions a formació de professorat que afecta uns 48.000 professors, la qual cosa, proporcionalment, em sembla que seria superior al que es destina en aquests moments a Catalunya, malgrat que reconec que

aquest any hi ha un increment d'esforç.

El Sr. PRESIDENT : El senyor Conseller?

El Sr. CONSELLER D'ENSENYAMENT : Sí. Senyor Cadevall, nosaltres el pla que hem fet —això no li he dit— contempla la formació del professorat durant els propers quatre anys i jo, ratificant el que vostè acaba de dir, li voldria fer notar que, efectivament, en el Pressupost del 88 hi havia diverses partides que pujaven 400 milions i escaig de pessetes, menys de 450, i que, realment, en el Pressupost del 89 aquestes partides, amb alguna d'incrementada, sumen 700 milions de pessetes. Jo espero que aquesta quantitat encara es pugui incrementar en els pressupostos futurs.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies. Passem a la pregunta que du el registre número 1495a. Per formular-la, el senyor Manuel Nadal.

*Preguntes al Consell Executiu sobre
els augments de les retribucions
del professorat,
sobre els augments retributius dels càrrecs
unipersonals dels centres escolars, i
sobre el coordinador educatiu i pedagògic
en els centres escolars*

El Sr. MANUEL NADAL : Si em permet, senyor President, formularé la 1495a, la 1495b i la 1495c conjuntament.

Bé, aquestes preguntes potser alguna d'elles ha quedat una mica passada de moda, perquè estan formulades el mes d'octubre i estem al mes de desembre, i feien referència, d'alguna manera, a l'evolució dels conflictes educatius de l'any passat, que durant el mes de juliol el Ministeri d'Educació i Ciència, doncs, prenia un acord primer en el Consell de Ministres, llavors aquest acord es publicava, en concret, en el BOE del dimecres, 20 de juliol, que significava un augment retributiu al conjunt d'ensenyants de l'Estat espanyol.

La nostra pregunta era saber, exactament, aquell augment retributiu, com quedava contemplat aquí a Catalunya. Per què fèiem aquella pregunta en aquell moment? La fèiem perquè resulta que durant un període de quasi un any hi va haver un col·lectiu de mestres, d'educadors de Catalunya que tenien uns augments retributius diferents del conjunt dels mestres de la resta del territori MEC, dels que estaven cobrant del Ministeri d'Educació i Ciència. Aquest col·lectiu era molt ampli; afectava, a EGB, els directors, caps d'estudis, secretaris; a ensenyaments secundaris, els directors, sots-directors, caps d'estudis, secretaris; a Batxillerat, caps de seminaris i sots-secretaris, etcètera. Podríem continuar la relació. És a dir : hi havia una discriminació de determinats ensenyants de Catalunya respecte als del territori MEC, que venia del fet que en el territori MEC s'aplicava un acord que hi havia hagut entre el Sindicat CSIF i el Ministeri de les Administracions Públiques, de manera que s'havien aplicat uns 698 milions de pessetes per millorar les retribucions dels ensenyants en aquest període. Durant un any aquests augments a Catalunya no s'han aplicat amb exactitud, sinó que s'ha produït una discriminació o es va produir una discriminació amb la resta d'ensenyants i, fins i tot, algun dels càrrecs que contemplava el Ministeri d'Educació i Ciència aquí a Catalunya no estaven contemplats, no existien i, per tant, no

es pagaven. Això volia dir que hi havia uns ingressos a Catalunya que no s'aplicaven de la mateixa manera que s'aplicaven a la resta de l'Estat i hi havia professors discriminats.

Ara bé, ja dic que aquestes preguntes potser estan una mica passades de moda perquè tot això ha evolucionat moltíssim, que hi ha hagut un acord a nivell estatal posterior; aquí a Catalunya també s'està negociant en una fase molt avançada i, potser, més que anar al passat, jo li agrairia, si el doctor Laporte ho creu oportú o pot respondre i té la documentació, que ens expliqui quins seran els augmentos retributius que s'aplicaran a Catalunya durant el període de l'any que ve. No sé si és demanar molt, però em penso que seria més útil això que no pas el passat.

El Sr. PRESIDENT : Molt bé. El senyor Conseller.

El Sr. CONSELLER D'ENSENYAMENT : Bé, jo portava, naturalment, preparada la resposta per contestar la pregunta, però de tota manera jo accepto qualsevol tipus de discussió o de conversa, perquè no serà una discussió sobre aquest tema; n'estic segur.

En primer lloc jo li voldria —al final contestaré la segona part de la seva pregunta, el que hi ha de nou— recordar al senyor Nadal que, efectivament, el Consell Executiu, el dia 25 d'agost de l'any 88, va decidir aplicar també dintre el territori de Catalunya els increments retributius acordats pel MEC unes setmanes abans. I, aleshores, a partir d'aquest moment, a partir del primer de setembre, els professors d'EGB de nivell 20 cobren 6.808 pessetes més que abans; els de nivell 23, que són de Formació Professional o agregats de Batxillerat, cobren 7.380 pessetes més —són quantitats brutes per mes—, i els catedràtics de Batxillerat, de nivell 25, cobren 7.956 pessetes més. Tinc aquí una llarga llista que li estalvio al senyor Nadal i als senyors diputats aquí presents, de les retribucions complementàries que reben tots els diferents càrrecs, des dels directors d'educació especial fins als secretaris i sots-secretaris dels diferents centres. És una llista llarga, que si vol, de tota manera, la puc llegir després a la contrarèplica o la hi puc lliurar al senyor Nadal i veurà que els increments de complements específics mensuals han estat realment importants i són al voltant, com a mínim, del 25% sobre la retribució complementària que rebien abans.

Finalment, el que de nou hi posa el senyor Nadal..., bé, nosaltres estem negociant en aquests moments, i la mesa negociadora, els representants del Departament..., més ben dit, els representants que hi ha del Consell Executiu —perquè no són solament del Departament, sinó que n'hi ha de la Funció Pública i n'hi ha d'Economia i Finances— van fer una proposta a la part sindical representadora dels treballadors, en la qual s'oferia no solament els mateixos increments del MEC —no tinc aquí exactament l'escala—, però, en definitiva, es donava tot el que ofereix el MEC, des del punt de vista retributiu, i una part considerable més. Aquesta part considerable més, com vostè sap, senyor Nadal, és que al final, l'any 91, els ensenyants de Catalunya rebrien, per sobre del que rebrien els ensenyants de la resta de l'Estat, un increment lineal de 5.000 pessetes brutes mensuals.

Aleshores, jo el que no li puc dir és que això serà així, perquè, evidentment, això està sobre la taula de negociacions; tinc entès que la representació sindical ha fet una contraproposta que exigeix més diners; jo no sé com s'acabarà aquesta nego-

ciació, però sí que puc assegurar al senyor Nadal que el Consell Executiu ha arribat a un límit determinat per tal d'intentar millorar les condicions retributives dels ensenyants i que..., vaja, jo crec que és absolutament impossible que nosaltres puguem modificar, en un sentit de millorar —es pot discutir la distribució de la massa salarial, si vostè ho vol—, però el que evidentment veig impossible és incrementar quantitativament la proposta retributiva que s'ha fet en aquests moments i que està pendent d'una nova reunió de la mesa.

El Sr. PRESIDENT : El senyor Manuel Nadal.

El Sr. MANUEL NADAL : No, jo voldria insistir sobre la primera part de la meua pregunta, i és sobre el fet que jo entenc que hi va haver, durant un període de quasi més d'un any, una discriminació de determinats càrrecs unipersonals a Catalunya respecte a la resta de l'Estat. Tots sabem les dificultats en què es troben els centres educatius per trobar càrrecs directius —el director, el cap d'estudis, el secretari, els que siguin—, i si resulta que la retribució aquí és inferior que a la resta de l'Estat, les dificultats s'agreugen.

D'altra banda, ens sembla que hi ha algun càrrec d'aquests unipersonals que aquí a Catalunya no es contemplen, com poden ser els càrrecs d'orientació educativa o de coordinador d'educació i ocupació, càrrecs que existeixen a la resta de l'Estat i que aquí no existeixen. Jo voldria saber si veritablement aquesta discriminació continuarà o si es pensen igualar els càrrecs unipersonals de Catalunya amb els de la resta de l'Estat.

El Sr. PRESIDENT : L'Honorable Conseller, si vol contestar?

El Sr. CONSELLER D'ENSENYAMENT : Sí; gràcies, senyor Nadal. Tres punts : jo entenc que no hi ha hagut absolutament cap mena de discriminació. Li he dit abans que tenia aquí la llista —que després la hi lliuraré, senyor Nadal— sobre els complements retributius específics que..., bé, per exemple, els directors d'educació especial reben 7.977 pessetes més, pel càrrec, del que rebien abans. I..., bé, els directors d'instituts de batxillerat en reben 11.067; els directors de les escoles oficials d'idiomes, també; els directors de les escoles d'arts aplicades i d'arts i d'oficis també reben ara —cosa que representa un 25% mínim d'increment— 11.067 pessetes quant a complement específic de càrrec. O sigui que no hi ha absolutament cap discriminació.

Dues coses més, encara, senyor Nadal : un dels temes que hi ha sobre la mesa negociadora —i que sembla que no hi pot haver acord, de moment— és que nosaltres, entre els increments que proposem hi ha 375 milions de pessetes més destinats exclusivament a incrementar encara més aquestes retribucions específiques dels càrrecs directius dels centres docents, i sembla que per part de les centrals sindicals es posa com a condició ineludible que això no es pot acceptar i que tots els increments han de ser lineals. Jo li puc avançar al senyor Nadal que nosaltres, en això, no hi podem estar d'acord. Nosaltres, com ell diu molt bé, creiem que els càrrecs directius tenen un grau de responsabilitat important i que la persona que ocupa un càrrec d'aquests n'ha de treure algun benefici, no solament els inconvenients que representa estar en un lloc d'un cert compromís com és aquest. O sigui, que jo també li puc anticipar que nosaltres intentarem mantenir, tant com puguem, aquest ulterior increment retributiu dels càrrecs directius dels centres.

I, finalment, un últim punt. El senyor Nadal s'ha referit al

càrrec de coordinador educatiu i pedagògic que, efectivament, a Catalunya, no s'ha posat en pràctica, i que nosaltres entenem que abans de crear aquest càrrec cal determinar molt bé quines serien les seves funcions, i, si s'escau, la formació prèvia de les persones que haurien de dur a terme aquestes funcions esmentades.

De tota manera, també voldria fer avinent al senyor Nadal que, segons l'acord signat entre el MEC i els sindicats, aquesta figura s'ha congelat i no es posarà en pràctica a la resta de l'Estat.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies.

Podem passar ara a la pregunta que duu el registre 1496a. Per preguntar-la, el senyor Nadal.

*Preguntes al Consell Executiu
sobre la concessió de comissions de
serveis en l'ensenyament,
sobre els professors destinats a
completar equips pedagògics,
sobre la configuració d'equips directius
mitjançant docents en comissió de serveis, i
sobre la igualtat d'oportunitats en
l'accés a les comissions de serveis i
sobre els criteris per a concedir-les*

El Sr. MANUEL NADAL : Bé, també formularé conjuntament les 1496a), b) i c).

El Sr. PRESIDENT : Molt bé.

El Sr. MANUEL NADAL : Bé, aquestes preguntes...

El Sr. PRESIDENT : b) i c) i d) o no, la d)?

El Sr. MANUEL NADAL : No, no... Sí, sí, i d), també.

El Sr. PRESIDENT : I d) també?

El Sr. MANUEL NADAL : Aquestes quatre preguntes fan referència al tema de les comissions de serveis en l'ensenyament.

Bé, la comissió de serveis hauria de ser una figura a utilitzar en casos excepcionals en què es produís una situació de demanda en determinats centres de completar equips pedagògics o de continuïtat d'equips pedagògics formats, i que per a la qualitat educativa és bo aquest equip i és bona la seva continuïtat, doncs, en aquest cas, es busca la fórmula excepcional perquè una persona que per determinades causes hauria d'abandonar aquell centre, pugui continuar, o una persona que estava en un centre diferent pogués accedir a aquest centre, d'una manera especial, a través d'aquestes comissions de serveis.

El que passa és que ens sembla a nosaltres que això podria ser una fórmula excepcional i que fins i tot podria ser utilitzada excepcionalment per resoldre casos personals —una persona que, pels motius que fos, hagués de desplaçar-se a una determinada zona, em sembla que aquí també podria ser utilitzada—, a vegades pot ser utilitzada com una fórmula discriminatòria d'uns professors respecte als altres per accedir a millors centres —sigui per proximitat geogràfica, sigui per afinitat amb persones que són allà—, i se'ns forma, un cas excepcional, en una via de favor, en una via que no hauria de ser la utilitzada.

En aquest sentit, jo voldria avançar que ens sembla que a Catalunya hi ha un grau molt elevat de comissions de serveis concedides, moltes vegades no se sap ben bé per què ni amb quins

criteris, i fins i tot ens sorprèn —i avui sí que crec tenir l'obligació de llegir-la aquí— una nota del Cap dels Serveis Territorials de Girona, signada el 22 de setembre del 88, en què responent una demanda de la mesa sectorial d'ensenyament de les comarques gironines respecte al tema de comissions de serveis afirma el següent, diu : «El criteri per concedir-les no és objectiu», de manera absoluta, «no és objectiu. Es fa, arribades les sol·licituds als serveis territorials, un estudi cas per cas i s'informa als serveis centrals de la conveniència o no de concedir-les, a criteri de serveis territorials.» Ens sembla que això que no siguin objectives fa..., ens dona d'alguna manera la raó a dir que moltes vegades les comissions de serveis són una via per concedir un determinat favor a un determinat professor.

Per tant, el conjunt de les preguntes era : quantes comissions de serveis hi ha a Catalunya, avui? Amb quins criteris es donen aquestes comissions de serveis? I, si són veritablement criteris per a completar equips pedagògics, ¿quantas comissions de serveis es donen per poder fer equips directius en els centres?, perquè, és clar, ens trobem amb la sorpresa —jo també tinc casos coneguts— d'una persona que demana una comissió de servei en un centre, que aquell centre no ha reclamat aquesta persona, que en aquell centre l'àrea d'ensenyament de la persona que demana la comissió de servei està perfectament coberta, i que resulta que un cop se li ha concedit la comissió de servei a aquesta persona, hi renuncia. Llavors, dius : com pot ser que una persona que no vol anar a un centre, que aquest centre no la reclama, que l'àrea està servida, se li doni una comissió de servei i que, a sobre, aquesta persona hi renunciï? No s'entén, els criteris amb què es donen les comissions de serveis no s'entenen, avui, a Catalunya.

El Sr. PRESIDENT : El senyor Honorable Conseller pot contestar.

El Sr. CONSELLER D'ENSENYAMENT : Amb molt de gust. Miri, com molt bé ha dit el senyor Nadal, el tema de les comissions de serveis és complex, en el sentit que poden ser conferides per motius diversos.

Per un cantó, hi ha l'interès de la mateixa Administració en el sentit que cal que determinats professors tinguin tasques a un lloc de treball determinat, sigui de caire administratiu o de caire pedagògic, s'integrin, per exemple, en programes educatius del Departament, ocupin llocs en altres departaments —també alguna vegada passa—, o bé en organismes o administracions locals; ocupin llocs de gestió, d'inspecció, vagin a centres de nova creació, vagin a centres de recursos, etcètera. També pot ser que es donin per interès pedagògic-administratiu del centre escolar : per formar part d'equips directius, per portar a terme projectes educatius, experiències, per la reforma educativa, etcètera. I, en casos més excepcionals, es pot concedir per interès del mateix professor.

En el curs 88-89 hi havia concedides un total..., o hi ha concedides un total de 1.758 comissions de serveis a professors d'ensenyament secundari i 1.711 comissions de serveis a professors d'ensenyament primari, i aquestes són, evidentment, unes xifres molt estables, és a dir, que no han pujat els últims temps, i jo li diria que, en principi, l'actual política del Departament és la de mirar de restringir al màxim aquestes comissions de servei.

De tota manera, jo li vull remarcar, per exemple, que moltes

vegades s'han d'adequar els professors a les plantilles docents. Per exemple, per donar classes —en llocs on creiem que és molt necessari— en català, cal assignar-hi en comissió de servei professors que cobreixen aquestes mancances, perquè, evidentment, els concursos a nivell d'Educació General Bàsica, com segurament sap el senyor Nadal, no es fan encara per a llocs específics, sinó que es fan d'una manera general, i, aleshores, com a resultat de l'adjudicació d'aquestes places per concurs, resulta que hi pot haver mancances importants en una determinada àrea o una altra.

Jo entenc, per tant —tinc moltes més coses, més detallades, que, si el senyor Nadal ho vol, les podem veure en la meua contrarèplica—, aquí tinc, per exemple, una nota en la qual es diu que «per tal d'exercir càrrecs en centres d'ensenyament secundaris i primaris s'han conferit 225 i 203 comissions de servei, exactament.», i que això va dirigit, sobretot —aquestes comissions de servei—, van dirigides, d'una manera especial, a centres de nova creació, a centres d'estructura no consolidada —que són, com sap el senyor Nadal, aquells que estan en creixement—, o a centres amb un baix nombre de professors numeraris definitius.

El Sr. PRESIDENT : El senyor Nadal vol repreguntar?

El Sr. MANUEL NADAL : Sí. Jo voldria insistir en aquest cas, que li posava paradigmàtic, d'una persona que demana comissió de serveis a un centre, que té, aquest centre, l'equip directiu complet, que en l'àrea que aquesta persona demana comissió de serveis hi ha professorat excessiu, ja n'hi ha més del compte. Per tant, ni per criteris pedagògics, ni per criteris de completar l'equip directiu sembla que se li hauria de concedir la comissió de serveis; que se li concedeix la comissió de serveis i que aquesta persona, un cop se li ha concedida, hi renuncia, la qual cosa deu voler dir que a ella tampoc l'interessava aquesta plaça a nivell personal, perquè tingués moltes ganes d'anar-hi, perquè tingués moltes necessitats d'anar-hi. No s'entén amb quin criteri es pot concedir una comissió de serveis en aquest sentit. I ens sembla que vol dir que sí, que les comissions de serveis són una via per fer determinats favors a les persones que les demanen, i nosaltres voldríem que si és així —el Conseller ens ha donat uns criteris vàlids— que aquests criteris vàlids fossin els que prevalguessin i que s'evitessin les discriminacions que es poden produir encara avui a Catalunya en aquest tema.

El Sr. PRESIDENT : Si vol contestar l'Honorable Conseller?

El Sr. CONSELLER D'ENSENYAMENT : Sí. Senyor Nadal, jo li diré que els criteris que s'utilitzen són els que he dit i amb els quals vostè, pel que es veu, hi està totalment d'acord.

Evidentment, aquí hi ha dos temes que vostè ha tret. Un, és que diu que una determinada circular..., diu exactament que els criteris no són objectius de manera absoluta, i aleshores em fa menció d'un cas específic. Evidentment, de manera absoluta potser no ho són, però jo aquí tinc unes circulars que, per tal de garantir l'objectivitat en aquest procés d'accés a les comissions de serveis, que, altrament, té tractament informàtic, es va adreçar a tots els centres públics aquest curs, el curs 88 i 89, i això són les instruccions dictades per la Direcció General de Gestió de Professorat i Centres Docents el dia 6 de maig de 1988 sobre la sol·licitud de comissió de serveis per motius d'interès dels professors. I, a més, es va adjuntar una circular de la ma-

teixa data sobre procés d'assignació de destinació de funcionaris docents en centres d'ensenyament secundari per al curs 88-89. Aquestes són les dues circulars a què faig referència i que jo li prego al senyor President que les faci arribar al senyor Nadal perquè vegi realment que existeix una norma absolutament objectiva. Que després aquesta norma en algun cas no ha estat ben aplicada?, jo, naturalment, senyor Nadal, d'això, la meua obligació és dubtar-ne, però, de tota manera, si se'm demostrés que per part d'algú i en un moment determinat se n'ha fet un ús no regular, doncs, amb molt de gust, prendríem les mesures que calguessin, que crec, altrament, que no cal, no?, perquè jo estic convençut que tots els delegats territorials han obrat d'acord amb aquesta norma que se'ls ha repartit amb antelació suficient perquè la poguessin posar en pràctica almenys aquest curs.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies. Vol lliurar això al senyor Nadal oficialment, de part del Conseller? *(Pausa.)*

Moltes gràcies. Passem ara a la pregunta que duu el registre 1498. Per formular-la, el senyor Magí Cadevall.

Pregunta al Consell Executiu sobre els descomptes als docents per vaga

El Sr. CADEVALL : Aquesta pregunta tracta sobre els descomptes aplicats en el cas de la vaga del darrer final de curs. Nosaltres no posem en dubte el dret —i segurament l'obligació— de l'Administració de fer retencions quan s'ha exercit el dret de vaga; ara, el que sí que es pot demanar a l'Administració és que les coses es facin ben fetes. Llavors, em sembla que el senyor Conseller —encara que no era ell, sinó el seu antecessor— hauria de reconèixer que l'Administració, en aquest cas, ha incorregut en algun defecte : primer, sobre la quantitat, perquè primer es va descomptar sobre la jornada completa i a continuació van modificar la primera resolució i van decidir descomptar només les hores de permanència obligatòria en els centres, però em sembla que encara hi ha una cosa més greu, un error més greu que aquest, que és sobre les persones a qui ha aplicat la vaga, que, si no estic mal informat, s'ha comunicat que es realitzaria el descompte al cent per cent del professorat, sense cap comprovació prèvia de si aquell centre o aquella persona havia usat el dret de vaga o no... —evidentment, se li deixa, podríem dir, la possibilitat de des-càrrec, de dir que ha assistit al centre—, però penso que aquesta forma de procedir és absolutament —aquesta presumpció— inconstitucional, i que realment és un dels motius que ha donat lloc a la presentació de recursos d'alçada i, cas que no siguin atesos, a recursos contenciosos administratius. Per tant, jo pregunto per quins motius la Conselleria d'Ensenyament no ha posat en pràctica els mecanismes legalment pertinents per esbrinar quins centres i quins professors han usat el dret de vaga.

El Sr. PRESIDENT : L'Honorable Conseller pot contestar, si us plau?

El Sr. CONSELLER D'ENSENYAMENT : Sí, senyor President. Bé, senyor Cadevall, evidentment jo no estic d'acord amb una part de la formulació que vostè fa. Jo crec que no s'ha transgredit absolutament cap normativa i que s'ha aplicat estrictament la normativa vigent. Altrament, el senyor Cadevall sap molt bé la magnitud i la publicitat que va tenir la vaga

de professors —la desgraciada vaga de professors de finals del curs passat—, i, per tant, en aquest cas es van posar en marxa els mecanismes inherents a un cas d'aquest tipus, i es va demanar informació a tots els centres, bé sigui a través de les comunicacions dels directors, bé sigui a través de la Inspecció que, entre altres tasques, té la de vigilar el compliment de l'horari per part de tots els ensenyants.

És cert, com diu el senyor Cadevall, que primer es va adoptar un criteri —que pot ser defensable— de fer un descompte sobre la totalitat de la retribució; després, atès que hi va haver realment recursos, però per un altre cantó aquests recursos estaven fonamentats en un criteri diferent que, prèviament, en una vaga anterior, fa uns anys, havia utilitzat el Departament —i hi havia una circular oficial del Departament en què es deia que els descomptes es farien només sobre les hores de permanència en el centre—, i també per veure, per demostrar, així, d'aquesta manera —que no era estrictament obligatori de fer-ho, eh?—, però, per demostrar així la bona voluntat del Departament, es va acordar atendre tots els recursos que alleguessin aquesta circumstància, i no solament atendre tots els recursos que alleguessin aquesta circumstància, sinó fer aquesta rectificació amb caràcter estrictament general. I així s'ha fet : s'han retornat els diners corresponents a la diferència que hi pogués haver entre els mestres d'EGB, per exemple, de descomptar-los trenta hores o descomptar-los trenta-set hores i mitja. I en aquestes circumstàncies jo crec que s'ha complert —ho repeteixo— estrictament i d'una manera liberal i generosa —m'atreiria a dir—, la normativa vigent, i que evidentment es pot haver incorregut en errors que seran rectificats, si hi ha un recurs o si hi ha qualsevol queixa.

El Sr. PRESIDENT : Per repreguntar, el senyor Magí Cadevall.

El Sr. CADEVALL : Sí, hi ha una part de la pregunta, que no sé si no l'he entesa jo o no ha quedat contestada, que és si realment es va enviar la comunicació de descompte al cent per cent del professorat. És a dir, jo entenc que hi pogués haver dificultats en part d'aquests mecanismes de control per part de la direcció si la direcció també es declara en vaga, però el senyor Conseller ha al·ludit que hi ha uns serveis d'inspecció, i si realment aquests serveis d'inspecció van funcionar, jo no entenc llavors —si és que és veritat— com es va comunicar el descompte al cent per cent dels interessats; i jo voldria —perquè no sembli que em queixo només de la Conselleria— dir, com a anècdota, que jo estic en una universitat que va usar el mateix criteri —que jo crec inconstitucional— que, fins i tot —em sembla que és una cosa xocant—, em va enviar la comunicació de descompte a mi, que estic en serveis especials i no cobro res, i em sembla que aquest sistema és el mateix procediment.

El Sr. PRESIDENT : Per contestar, el senyor Conseller.

El Sr. CONSELLER D'ENSENYAMENT : Sí. Senyor Cadevall, jo no crec que s'hagi fet res inconstitucional, al contrari; altrament, quan una vaga és parcial, segurament cal discriminar molt bé... —sempre cal discriminar molt bé, en aquest cas també—, però no hi ha dubte que la vaga la va seguir la immensa majoria de la gent, i en canvi els descomptes tampoc no es van fer estrictament a tothom, d'entrada, perquè se sabia que hi havia determinades persones o determinats centres que no l'havien feta.

El Sr. PRESIDENT : Hem de formular la següent pregunta,

la que correspon al Registre 1499 a). El senyor Manuel Nadal.

*Preguntes al Consell Executiu sobre
l'ajornament de l'inici del curs
a diversos centres d'ensenyament,
sobre les causes de l'ajornament de
l'inici del curs en alguns centres
d'ensenyament i sobre la data d'inici
del curs a diversos centres d'ensenyament*

El Sr. MANUEL NADAL : Bé, també formularé conjuntament la 1499 a), 1499 b) i 1499 c). Bé, aquestes preguntes fan referència a l'inici del curs, perquè cada any les veus oficials diuen que el començament de curs és normal, cada any. És cert, el començament de curs és més normal —hi ha menys improvisació—, però tot i així cada any hi ha centres que no poden començar el curs el dia oficialment establert. A nivell d'ensenyament mitjà, aquest any, el 3 d'octubre, hi havia centres, per diferents motius, que no van poder començar; alguns, perquè estaven en obres —podria comentar-ne algun : el centre de Sant Hilari Sacalm, de Formació Professional; Can Jofresa, de Terrassa; l'Institut d'Estudis Secundaris, de Vilanova; el Margarida Xirgu, de l'Hospitalet...—, d'altres perquè no tenien o van començar en unes condicions molt precàries, perquè no tenien la totalitat de la plantilla de professors; per exemple, el centre Girona III —Salesians—, tenia vuit professors de menys el dia abans de començar el curs, i, si més no, el que queda molt clar és que, amb vuit professors menys el dia abans de començar el curs, no es pot haver preparat, programat el començament de curs d'una manera adequada.

Per tant, aquesta pregunta, que ara ja no té massa sentit, pot tenir un sentit profilàctic per a l'any que ve, de dir : «evitem la improvisació de l'inici de curs de cada any, accelerem els nomenaments de professors i aconseguim que els centres quinze dies abans comencin ja a treballar en la seva programació». Les preguntes en concret eren : quins centres no varen poder iniciar realment el curs el passat 3 d'octubre?, quines causes van provocar l'ajornament en aquests centres? —em refereixo a centres d'ensenyament secundari— i en aquell moment preguntava : quan es preveia que aquells centres iniciarien el curs? —aquesta pregunta, evidentment, avui ja no té cap sentit.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies. Per contestar les preguntes, l'Honorable Conseller.

El Sr. CONSELLER D'ENSENYAMENT : Sí, senyor Nadal, miri : dels 357 centres d'ensenyament secundari públics que hi ha a Catalunya, no van començar el dia 3 d'octubre 22 centres, 22 sobre 357; 9 centres no van començar, per obres —perquè hi havia obres no acabades—, i 13 centres, per problemes d'organització dels centres, no per altres.

Al costat d'això, li puc explicar que, d'aquests centres, van iniciar les classes —no el 3 d'octubre— 11; d'aquests 22 centres, 11 les van començar entre el 4 i 6 d'octubre; 7 centres més, les van començar el 10 d'octubre; 3 centres més, el dia 13 d'octubre, i el que es va retardar més, senyor Nadal, va començar el dia 17 d'octubre. O sigui, que aquest dia ja funcionaven tots.

El Sr. PRESIDENT : El senyor Nadal vol repreguntar? (Pausa.) Senyor Nadal? Ah!, no vol repreguntar, moltes

gràcies. Podem passar, doncs, ara, a la pregunta que duu el registre 1500 a). Per formular-la, la senyora Dolors Torrent.

*Preguntes al Consell Executiu sobre
l'ensenyament de llengües modernes,
sobre la introducció en el BUP
d'un segon idioma estranger,
i sobre el foment de l'ensenyament
d'idiomes moderns a BUP i FP*

La Sra. TORRENT : Senyor President, el Govern de la Generalitat ha manifestat que una de les seves principals preocupacions en matèria d'ensenyament és l'extensió del coneixement de les llengües modernes : el President Pujol ho va definir com a prioritari en el seu discurs d'investidura l'any 84. Ens trobem que als centres públics d'ensenyament no es veu que aquests desigs es transformin en realitat. Per tant, li formulo les preguntes següents : pensa el Conseller d'Ensenyament que els alumnes de Catalunya poden escollir realment l'idioma modern que desitgen? Pensa el Conseller d'Ensenyament introduir en el BUP l'ensenyament d'un segon idioma estranger? Quins són els recursos educatius —dotacions econòmiques, mitjans àudio-visuals, laboratori d'idiomes— que es pensen emprar en el foment de l'ensenyament d'idiomes?

El Sr. PRESIDENT : Entenc doncs, senyora Torrent, que ha fet tres preguntes...

La Sra. TORRENT : Sí, perdó, no ho he dit al començament...

El Sr. PRESIDENT : Doncs jo prego que ens avisin, per poder posar el cronòmetre exactament.

La Sra. TORRENT : Sí, ha estat un descuit.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies. Pot contestar el senyor Conseller.

El Sr. CONSELLER D'ENSENYAMENT : Sí, senyor President. Senyora Torrent, realment nosaltres tenim la intenció de donar totes les possibilitats pel que fa a l'ensenyament i a l'aprenentatge, per tant, d'idiomes, sempre d'acord amb les possibilitats i l'especialització dels professors del claustre, quan es tracta de centres d'EGB. En aquest sentit, vull recordar una cosa que ja he dit abans, que és que les plantilles d'EGB dels centres són indiferenciades, i que encara estem esperant el decret de plantilles per especialitats, que un dia o altre ha de ser promulgat. Per tal d'obtenir opcions quant a un idioma modern, el Departament realitza un pla de formació i de reciclatge dels professors en exercici, i adequa, mitjançant professors en comissions de serveis, les plantilles de molts d'aquests centres.

Pel que fa a la formació professional, l'oferta d'idiomes estrangers s'adequa a les necessitats, que se centren fonamentalment sobre l'anglès i, per tant, és en aquest sentit que es procura atendre totes les peticions.

Als centres públics de batxillerat hi ha sempre l'oferta de dos idiomes estrangers : el francès i l'anglès, i, en alguns casos, hi ha un tercer idioma, que pot ser l'alemany o l'italià. És cert que els últims cursos s'ha incrementat d'una manera notòria la demanda de l'anglès en detriment d'altres llengües, i que això —aquesta demanda creixent dels alumnes— ha promogut, en certs casos, dificultats, en el sentit de no poder atendre, per manca de professors i de plantilla adequada coneixedora de l'i-

dioma anglès, aquestes peticions dels alumnes. De tota manera, jo li puc assegurar que estem estudiant la possibilitat d'atendre aquesta demanda, que sabem que és creixent, i que sobretot és creixent en el tema de l'anglès.

Altrament, nosaltres pensem introduir —i això així ho hem dit moltes vegades i hi figurava en el nostre programa electoral— en el batxillerat i en la formació professional un segon idioma amb caràcter voluntari, amb la mateixa consideració de qualitat que la resta d'assignatures. Per entendre'ns, li diria que estem elaborant —i que està pràcticament acabada— una normativa adient, que està en fase d'estudi legislatiu final, per tal d'evitar que aquest segon idioma es transformés en allò que vulgarment se'n diu «una maria» —i vostè sap de sobra què vull dir amb això. Nosaltres voldríem —ho repeteixo—, que aquest segon idioma tingués el mateix interès, la mateixa importància que qualsevol altra assignatura de les que es donen en aquests centres docents.

El Sr. PRESIDENT : La senyora Torrent vol repreguntar?

La Sra. TORRENT : L'adhesió a les Comunitats Europees exigeix un esforç d'adaptació en el camp del sistema educatiu. L'ensenyament i l'educació han de jugar un paper fonamental en l'apropament a Europa, aportant als nostres joves unes competències, una competència cultural, professional i lingüística, que els permeti participar activament en la construcció d'Europa.

Vostès, en la memòria dels pressupostos que proposa el Departament d'Ensenyament, en l'apartat 4, referent a innovació educativa, argumenten o defineixen —referent a aquest programa, que es desglossa en quatre subprogrames : de llengua estrangera, informàtica educativa, mitjans àudio-visuals i reforma educativa—, referent a l'argumentació respecte als idiomes, diuen que es creïn i es desenvolupin d'acord amb la demanda social de l'aprenentatge d'idiomes. El Govern ha de posar els mitjans, no en funció de la demanda, sinó en funció de les necessitats que avui comporta pertànyer a la Comunitat Econòmica Europea, si no volem que els nostres joves se sentin marginats.

A la pràctica, si bé la llei diu que els nens a EGB tenen la possibilitat d'escollir l'idioma a partir de sisè, la pràctica no funciona gaire bé. En la majoria de centres escolars només s'ofereix una possibilitat i no es respecta, moltes vegades, l'opció d'altres possibilitats. A EGB, per exemple, es donen casos de nens que han fet sisè amb l'opció de francès i que han de fer el setè amb l'opció d'anglès perquè no hi ha professors adients. Als centres de BUP, per exemple, existeixen normalment, com ja he dit, dues possibilitats per escollir l'idioma que es vol estudiar; ara bé, si el nombre d'alumnes que fa l'opció d'un idioma concret és superior a la capacitat de l'aula, es reparteixen els «excedents» —entre cometes— a l'altra opció idiomàtica que té el centre, per tant, no es respecten les opcions.

A BUP, vostè, senyor Laporte, ens ha dit que hi haurà aviat la possibilitat que hi hagi dues opcions d'idiomes, i que serà d'una manera voluntària. Li he de dir que el MEC ha donat al seu territori aquesta possibilitat, a través d'una normativa que surt en el Butlletí Oficial de l'Estat, i que aquí a Catalunya crec, o creiem, que arribem una mica tard i que contribuïm que els nostres joves estiguin discriminats respecte a la resta de l'Estat.

Ens trobem, doncs, amb un retard a Catalunya, i creiem que s'hauria de rectificar i que s'haurien de posar, com més aviat

millor, els mitjans perquè hi hagués opció idiomàtica de dos o tres idiomes, que hi hagués el professorat especialitzat i que es fessin els programes educatius corresponents.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies. Per contestar, l'Honorable Conseller.

El Sr. CONSELLER D'ENSENYAMENT : Gràcies, senyor President. Certament, jo estic totalment d'acord amb el que ha dit vostè en iniciar la seva rèplica. Estem a la Comunitat Econòmica Europea i cal que fem un ensenyament de qualitat i que els nostres infants i els nostres joves surtin en la proporció adequada per poder competir amb les mateixes condicions que la resta de companys seus dels altres països. En aquest sentit, i molt de passada, també li voldria remarcar a la senyora Torrent que des de fa un temps, en molts sectors es torna a incrementar l'interès pel francès, a part que, evidentment, continua predominant l'anglès, però segurament pel tracte amb l'exterior i sobretot amb els nostres veïns, que s'ha incrementat d'una manera notòria, ha fet que hi torni a haver una altra vegada un lleuger increment de les peticions de francès.

No hi ha dubte que hem de fer un esforç en això, i que hi ha encara moltes coses a fer. Vostè ha parlat, per exemple, del Projecte de Pressupost de l'any 89.

El Projecte de Pressupost de l'any 89 conté una primera partida de 1.500 milions de pessetes, d'un pla quadriennal, que comportarà, per tant, 6.000 milions, per tal de millorar la qualitat de l'ensenyament, i un d'aquests programes és realment el de fer un gran esforç per tal de fomentar l'ensenyament d'idiomes al batxillerat i a formació professional, potenciant l'equipament de les aules d'idiomes, fent una forta inversió en mitjans àudio-visuals, un altre dels nostres programes, i incrementant les despeses de funcionament i l'increment dels recursos humans.

Li vull dir també, senyora Torrent, que fins ara el Departament ha fet ja un esforç molt considerable. Jo aprofito l'avinentosa per invitar una altra vegada no solament a vostè, sinó a totes les senyores diputades i els senyors diputats aquí presents, que visitin, per exemple, el Centre de Recursos de Llengües Estrangeres, que depèn del Departament, i que ha representat un esforç molt gran d'inversió i de feina per tal de reciclar el professorat, facilitant-los estades al país de la llengua que imparteixen, donar bosses d'estudi per als alumnes, fer intercanvis escolars i de colònies lingüístiques escolars i potenciar la informació, l'experimentació i els recursos per a llengües estrangeres. Jo estic convençut que, si a tot això que ja s'ha fet —que és molt—, hi afegim tot el potencial que es deriva ara, un cop aquesta Cambra hagi aprovat el Projecte de Pressupost amb les modificacions que calguin, durant els propers cursos, durant només un parell..., només poso el límit d'un parell d'anys, no hi ha dubte que molts dels aspectes de la qualitat del nostre ensenyament primari i secundari, i en aquest cas concret el de l'ensenyament de les llengües, es veurà molt millorat, tot i tenir en compte, senyora Torrent, que tampoc no n'hi ha prou amb recursos materials : manquen també, de vegades, recursos humans, i és cert que algunes vegades ens podem trobar amb dificultats greus per tal de trobar les persones idònies per impartir aquests ensenyaments.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies.

Podem passar ara a la pregunta que duu el registre 1501a). El

senyor Manuel Nadal.

*Preguntes al Consell Executiu
sobre les hores lectives en els centres
de BUP, sobre la reducció d'hores lectives
d'algunes matèries de BUP, i sobre la reducció
d'hores lectives en els centres de BUP*

El Sr. MANUEL NADAL : Bé, també formularé conjuntament la 1501a), 1501b) i 1501c).

Aquestes preguntes tornen a fer referència al començament de curs, però en un tema que penso que té més transcendència que el sol fet de començar el curs, perquè fan referència al conjunt de la programació del curs, al conjunt d'horaris i d'hores impartides en els diferents centres, i això és prou important.

El tema és el següent. Aquí a Catalunya hi ha hagut, igualment que a la resta de l'Estat, un procés de reducció del nombre d'hores a impartir als alumnes, que aquí a Catalunya s'ha fet en dues etapes : en una primera etapa, va ser la introducció del que s'anomenen «hores A» i «hores B», que, d'alguna manera, va suposar la reducció d'hores dels alumnes, i en una segona etapa, a l'inici d'aquest curs, l'aplicació de l'Ordre del 28 de juny del 88, per la qual es modificava l'horari del pla d'estudis del Batxillerat Unificat Polivalent.

Però, és clar, el sistema primitiu d'«hores A i B» pervivia, de manera que, en començar el curs, els diferents centres van fer el que se'n diu la programació horària i ens vam trobar que el nombre d'hores d'un centre per a un alumne de primer de BUP era diferent del de l'altre centre, o el d'una província era diferent del d'una altra província. A resultes d'aquesta situació, una mica caòtica, o jo diria «diferent», en el conjunt de centres, es dona una instrucció del 23 de setembre del 88, en la qual es recomana als centres que hi hagi un mínim de vint-i-sis hores setmanals per als alumnes, però resulta que aquesta instrucció va arribar als centres, en molts centres, després del 3 d'octubre, no sols quan ja la programació estava feta, sinó quan el curs s'havia iniciat.

Per tant, la meua pregunta, en aquest cas, seria dir : És cert que a Catalunya el nombre d'hores lectives en determinats centres és diferent en un centre de l'altre? Segona pregunta : ¿la reducció d'hores lectives en el batxillerat, en aplicació de l'Ordre del 28 de juny del 88, es va fer també acompanyada d'una reducció del programa que s'havia de donar als alumnes, en les matèries en què es veia reduït l'horari a impartir? I, finalment, doncs, insistir que s'havien d'haver dictat unes normes per reduir els programes a impartir als alumnes, si tenien menys hores. Aquestes són les tres preguntes que formulem.

El Sr. PRESIDENT : L'Honorable Conseller pot respondre.

El Sr. CONSELLER D'ENSENYAMENT : Sí, senyor Nadal, en primer lloc, vostè més o menys ja ho ha dit, però jo voldria posar de relleu una vegada més que la iniciativa de reduir l'horari va sortir del Ministeri d'Educació i Ciència. En aquest moment a Catalunya certament ja s'havien assolit aquests objectius en part, amb l'organització en les hores A i les hores B, tal com vostè ha dit, que proporciona, aquest sistema —al nostre entendre—, un alt grau de flexibilitat pel que fa a la distribució horària dels alumnes.

En aquest sentit, l'assignació horària establerta en el pla d'estudis dels anys anteriors —no d'aquest curs— era de trenta-

cinc hores setmanals a primer i segon de BUP i de trenta-tres hores setmanals el tercer curs. Aquesta nova ordenació horària, la que regeix ara, ha reduït també a trenta-tres hores les hores lectives de primer i de segon curs. Ara, el fet que a casa nostra existeixi aquesta distribució de matèries en hores A i hores B permet que els centres utilitzin fins allà on calgui o fins allà on puguin la seva autonomia, i facin una programació que s'ha de mantenir sempre dintre d'uns límits determinats, que és un màxim de trenta hores i un mínim de vint-i-sis hores lectives setmanals, d'acord amb la programació dels diversos seminaris, i amb la prèvia aprovació del claustre i del consell escolar.

En aquest sentit, la Direcció General d'Ordenació i Innovació Educativa va elaborar el full de disposicions i actes administratius del Departament d'Ensenyament i la circular del 9 de setembre, que dóna criteris i orientacions relatius als models d'organització, i que deixa —ho repeteixo— en mans dels centres una certa flexibilitat quant a l'aplicació d'aquesta normativa. I que els criteris i les orientacions que s'han donat no hi ha dubte, senyor Nadal, que són, evidentment, els mateixos per a tot Catalunya.

En definitiva, la programació és una tasca dels seminaris didàctics, que, en funció del temps disponible i dels objectius, han de programar quin és el progrés dintre de cada programa, tenint ben entès, tot i això, que, encara que hi hagi més hores lectives, no es poden fer més de tres hores a la setmana de matèria nova. En tot cas, si hi ha una hora o dues més, aquesta hora o dues hores més han de ser de repàs o bé de pràctiques, i, en aquest sentit, jo li puc assegurar que aquestes modificacions i aquesta reducció horària d'assignatures no altera gens les bases de programació dels continguts, que aquesta continua essent la mateixa.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies. El senyor Nadal vol preguntar?

El Sr. MANUEL NADAL : Sí, en aquest cas, senyor Conseller, lamentar que no puguem estar d'acord. No hi puc estar d'acord perquè, és clar, aquí hi ha una doble reducció d'horaris, aquí a Catalunya : el que ve per l'ordre estatal i el que ve per l'aplicació de les hores A i B. Es deixa a l'elecció dels centres el nombre d'hores que es dóna realment, dins d'uns marges, dins d'una flexibilitat, d'acord, però això no obsta que si hi havia un programa amb una assignatura de cinc hores setmanals —la que fos, ciències naturals, primer de BUP, a història, primer de BUP—, ara es redueix a quatre hores setmanals. És a dir, aquestes quatre hores setmanals són dues hores A, que se'n diuen, per tant, dues hores d'avançar en matèria, i dues hores B, de no avançar matèria; vol dir que hem passat de cinc hores a dues hores amb el mateix programa. I vostès diuen : «El programa continua essent el mateix. Que s'espavilin els seminaris», tal com diuen, tal com vostè acaba de dir, o com deia la Resolució del 25 de juliol, donar instruccions per al funcionament del curs 88-89, «que siguin els seminaris que facin la programació, que facin la reducció de programes, perquè com que hi ha reducció d'horaris, que cadascú s'espavili.» Això portarà, senyor Conseller, que en un determinat centre faran la prehistòria, a l'altre faran l'edat moderna, a l'altre la contemporània, i ens trobarem que el contingut que haurà rebut la mainada catalana serà diferent en els diversos centres, a part ja del problema que li comentava del nombre d'hores, que també és

diferent. Jo crec que aquí caldria una major coordinació de la que s'ha produït, i lamento haver de discrepar, en aquest cas, del seu criteri.

El Sr. PRESIDENT : Pot tornar a contestar el senyor Conseller.

El Sr. CONSELLER D'ENSENYAMENT : Sí, gràcies, senyor President. Senyor Nadal, jo no crec ni que hi hagi reducció d'hores en comparació amb la resta de l'Estat, ni que hi hagi una dificultat per tal d'explicar tot el programa. Jo només li diré dues coses, una altra és pregar al senyor President que li faci arribar —per si no la té— una còpia de la circular del 9 de setembre del 88, de la Direcció General d'Ordenació i Innovació Educativa, que dóna criteris i orientacions que complementen les resolucions del 25 de juliol del 88, sobre l'organització i el funcionament dels centres d'ensenyament secundari per al curs escolar 88-89. Jo estic segur que si vostè coneix aquest tema a fons, com no hi ha dubte que el coneixerà, coincidirà amb mi també en això, a part que haguem tingut altres coincidències avui, cosa que celebro, no cal dir-ho, espero que al final també coincidirem en això.

I, finalment, només per acabar, i com a anècdota, li voldria dir que aquesta reducció, que va ser imposada des del Ministeri per a tot el territori estatal, això va ser conseqüència d'un pacte més o menys conegut que hi va haver entre el Ministeri i les patronals d'ensenyament privat, en el sentit que —i no van ser consultades les comunitats autònomes per arribar a aquest acord— les patronals d'ensenyament privat el que reclamaven era un increment de les subvencions per a concerts i el MEC va trobar més oportú, en lloc de donar una subvenció més gran, reduir el nombre d'hores, amb la qual cosa aquests centres s'estalviaven professors.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies. Voldria fer avinent, perquè veig que la Comissió segueix amb un gran interès aquestes preguntes —i també la premsa—, que si aquests documents que es passen hi hagués algú —perquè les preguntes i respostes són a l'abast de tothom— que necessitessin o volguessin això, la Mesa de la Comissió els facilitaria una còpia d'aquests documents que ara han estat passats al grup que ha fet les preguntes.

Continuem. Anem a la pregunta que duu el registre 1502 a). Per formular-la, el senyor Nadal.

*Preguntes al Consell Executiu sobre
les anomenades extensions escolars,
sobre la separació dels alumnes en
diferents edificis escolars,
i sobre un pla de construcció de
centres escolars*

El Sr. MANUEL NADAL : Sí, també formularé conjuntament la 1502 a), b) i c).

El Sr. PRESIDENT : Molt bé, moltes gràcies.

El Sr. MANUEL NADAL : Aquestes preguntes fan referència al problema del que s'anomenen extensions escolars. Bé, les extensions escolars és un sistema per ampliar l'oferta educativa, fonamentalment dels centres d'ensenyament secundari —de BUP i FP—, de manera que, quan hi ha un excés de demanda escolar en una determinada àrea geogràfica, es

crea un centre dependent d'un centre preexistent, ja consolidat, i que aquest nou centre va creixent, depenent del seu centre mare, fins que adquireix la maduresa suficient com per independitzar-se. Diguem que aquesta és una mica la filosofia, de manera que això va per àrees geogràfiques : amb un centre i una població veïna..., en una població hi ha un centre de BUP, per exemple, que ja està pràcticament col·lapsat, a la població veïna es comença un nou centre que va creixent, primer el primer curs, segon curs, tercer curs, etcètera. El que passa és que això, que jo crec que és positiu, perquè amplia l'oferta educativa, s'està produint amb una certa dosi d'improvisació i provisionalitat : hi ha casos en què els centres o les extensions escolars estan en uns edificis molt precaris, moltes vegades han d'anar els alumnes a edificis diferents, o els alumnes d'un centre d'una extensió escolar han de fer el primer curs en un edifici, el segon curs en un altre, el tercer curs en un altre, amb la qual cosa es produeix una disgregació dels alumnes, una disgregació dels professors, una baixa de la qualitat pedagògica de l'ensenyament que reben els alumnes. M'explicaré. Per exemple, a Palamós hi ha un centre de BUP que en aquests moments té, en el centre del poble, un grup d'alumnes, i als afores, pràcticament a més d'un quart d'hora de distància —no a peu, sinó amb un mitjà locomotor—, hi ha l'altra part de l'alumnat. Això no és positiu, però també funciona, aquest sistema, a Barcelona : per exemple, l'institut Barcelona Congrés té diferents extensions, en les quals es nomena un cap d'estudis, en funcions, fan primer i segon de BUP, i llavors, el tercer i el COU l'han de tornar a fer, els alumnes, a l'edifici mare.

A nosaltres ens sembla que això és una situació provisional, que s'hauria d'acabar, i per això les nostres preguntes són : quins són els centres d'ensenyament secundari, de BUP i FP, que tenen els alumnes dividits en diferents edificis escolars? Pensa el Conseller que aquesta divisió és pedagògicament correcta? I quin pla de construccions de centres d'ensenyament secundari, de BUP i FP, està previst per acabar amb aquesta provisionalitat?

El Sr. PRESIDENT : L'Honorable Conseller pot contestar.

El Sr. CONSELLER D'ENSENYAMENT : Gràcies, senyor President. Jo celebri que el senyor Nadal hagi començat la seva intervenció exposant d'una manera molt clara el fons del problema i afirmant que la solució —amb els defectes que després, al seu entendre, pugui tenir— la troba en el seu conjunt positiva.

Efectivament, la situació demogràfica actual ha obligat a utilitzar aquest sistema, és a dir, hi ha un parc escolar consolidat i cal adequar l'oferta amb la demanda, i no hi ha dubte que estem en un moment que, a causa de factors demogràfics —les senyores i els senyors diputats presents ho coneixen prou bé—, ha disminuït i està disminuint d'una manera molt notòria l'alumnat a l'EGB i, en canvi, estem ara encara a la fase en què l'alumnat d'ensenyament secundari encara està augmentant. Per això, nosaltres hem optat pel sistema d'anar creant de manera gradual centres amb la nova configuració, preveient allò que esperem —n'estem segurs— que serà la reforma educativa, i creant nous centres dintre del cicle bàsic, 12-16, i específic, 12-18. Així, utilitzant la figura administrativa d'extensions de batxillerat, s'han creat, no centres segregats, sinó embrions de nous centres que, el dia de demà, seran absolutament adults ja, estaran absolutament desenvolupats. I això es fa pas-

sant alumnes que no caben en un determinat institut de batxillerat a centres d'EGB o bé a edificis habilitats en espera que es creïn els nous edificis. I això continuarà així, evidentment, amb tota l'autonomia per part d'aquestes extensions, fins que les disponibilitats en el curs de l'any que ve i del següent ens permetin de crear els centres que donin acolliment a aquests alumnes.

Ara bé, el que no hi ha, senyor Nadal —en això segurament és en l'única cosa que discrepem—, no hi ha centres amb alumnes dividits, hi ha centres i hi ha extensions, que són ja autònomes i que, d'una manera progressiva, s'aniran transformant en nous centres, però no són alumnes d'un centre que estiguin dividits en edificis diferents.

Altrament, pel que vostè demana, segons el meu coneixement, en el moment actual tenim les següents extensions de batxillerat ubicades en centres d'EGB —tinc la llista— : a Barcelona ciutat hi ha Cardenal Cisneros, Enric Borràs, Flos i Calcat, Juan Ramon Jiménez, Pla de Fornells, Ramiro de Maeztu, República Argentina, Lluís Vives, Collaso i Gil i Font d'en Fargas. I fora de Barcelona tenim Pla d'en Boet, a Mataró; Joan Miró, a l'Hospitalet; Ramon Muntaner, Eduard Fontseré i Rubió i Ors, també a l'Hospitalet, i Verdaguer i Abat Oliba, a Cornellà.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies. Per repreguntar, el senyor Nadal.

El Sr. MANUEL NADAL : Sí. Senyor Conseller, jo entenc que aquests centres són embrions de futurs centres, però el que passa és que, en aquests moments, en alguns casos, ja sigui per sobredimensió d'algun centre, ja sigui per la creació de l'extensió, resulta que hi ha alumnes que fan primer i segon de BUP en un edifici, amb un tipus de professorat, quan acaben el segon han de passar al tercer, retornen a l'edifici mare, retornen al centre mare, i canvien de professorat, de manera que no hi ha una continuïtat en la línia pedagògica d'aquests alumnes, i ens sembla que això no és bo per al progrés educatiu de Catalunya.

El Sr. PRESIDENT : Molt bé. Vol contestar?

El Sr. CONSELLER D'ENSENYAMENT : Sí, molt breument. L'evolució pedagògica que nosaltres fem d'aquests centres és fonamentalment positiva, senyor Nadal, i jo sé que aquests centres van ser mal rebuts al començament —especialment en alguns llocs i molt concretament a Nou Barris, a Barcelona. En un determinat moment, en un determinat curs, els pares d'alumnes van fer una manifestació davant del Departament d'Ensenyament que va consistir a tallar la circulació de la Diagonal. Jo només li vull dir, com a anècdota... A part que nosaltres..., jo no li vull dir que no hi hagi defectes, tot en té, de defectes, i algun dels nostres centres possiblement en pot tenir, però amb el temps, amb un temps breu, serà absolutament arreglat..., però tornant al que li deia, aquests mateixos pares que al començament deien que volien instituts per als seus fills i que ho deien d'aquesta manera fins i tot violenta, tallant la circulació a la Diagonal, al final del mateix curs van fer un sopar d'agraïment a la Directora General que havia tingut la idea de fer aquestes extensions de centres de batxillerat.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Bé, passem ara a la següent pregunta,

que és la que duu el registre 1503. Per formular-la, el senyor Manuel Nadal.

*Pregunta al Consell Executiu sobre
la problemàtica del personal no docent*

El Sr. MANUEL NADAL : El mes d'octubre es va generar un conflicte del personal no docent dels centres d'ensenyament, fonamentalment dels centres d'ensenyament secundari, pel següent problema : els funcionaris del cos auxiliar d'Administració de la Generalitat que presten serveis en el Departament d'Ensenyament sembla que estan dividits en dues categories, com a mínim des del punt de vista salarial : hi ha funcionaris del Cos Auxiliar de l'Administració que presten serveis en els centres de BUP i FP, que tenen un nivell 10 —per tant, una retribució determinada—; en canvi, els que ho fan en els Serveis Territorials del Departament d'Ensenyament, tenen un nivell 12 i una retribució superior. A començaments de curs ja va haver-hi una vaga plantejada, pel que entenia aquest personal no docent que era una discriminació. Aleshores, voldríem saber quins són els criteris del Departament per resoldre el que ens sembla una discriminació : si són personal no docent adscrit al Departament d'Ensenyament, em sembla que tan important és la tasca que poden fer en un centre de BUP o FP, en la relació amb els pares o amb els alumnes, com la que poden fer en els Serveis Territorials d'Ensenyament en relació amb els mestres o el personal que té relació amb els Serveis Territorials d'Ensenyament. Em sembla que hauria d'haver-hi una igualtat salarial.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies. Per contestar la pregunta, l'Honorable Conseller.

El Sr. CONSELLER D'ENSENYAMENT : Gràcies, senyor President. Es va procedir, certament, a la valoració dels llocs de treball de tot el personal de la Generalitat, i aquesta valoració dels llocs de treball —del personal no docent, en aquest cas—, es va realitzar d'acord amb una metodologia general, seguint exactament els mateixos criteris i amb el suport d'una empresa consultora especialitzada. Els resultats d'aquesta valoració no han estat pas rebuts d'una manera unànime, no ja entre el personal a què es refereix el senyor Nadal sinó a través del conjunt dels funcionaris que presten els seus serveis a la Generalitat. De tota manera, jo crec —parlo també ara del tema general— que al final s'ha arribat a una solució molt raonable i que, en les seves línies generals, jo entenc que és molt correcta.

Ara, és cert que aquesta valoració es va fer a través d'una mostra, no a través de la valoració de tots i cadascun dels llocs de treball, i que tot i la cura amb què es va realitzar aquest procés, cap dintre de les possibilitats que en algun cas es pugui haver donat un resultat inadequat. Per tant, quan se sospita que hi ha unes certes raons per protestar quant al nivell que els ha estat assignat, la mateixa Administració pot iniciar un procés de revisió que condueixi eventualment a la confirmació dels nivells assignats o bé a la seva valoració; tot això —no cal dir-ho—, a més a més, amb independència dels recursos que es poguessin presentar —i que se n'han presentat molts— contra la decisió d'aquesta valoració. No cal que li digui al senyor Nadal, que el Departament d'Ensenyament està vetllant perquè la confecció de les plantilles i la catalogació dels

llocs de treball es corresponguin amb la realitat i amb les necessitats autèntiques del Departament.

El Sr. PRESIDENT : Si el senyor Nadal vol repreguntar?

El Sr. MANUEL NADAL : Esperem que aquest criteri i aquesta voluntat del Departament d'Ensenyament siguin contemplats pel Departament de Governació i que aquesta valoració sigui atesa i, per tant, se superi aquesta discriminació.

El Sr. PRESIDENT : El senyor Conseller?

El Sr. CONSELLER D'ENSENYAMENT : Així sigui.

El Sr. PRESIDENT : Amén. Passem ara a la pregunta que duu el registre 1504, que formularà el senyor Magí Cadevall.

*Pregunta al Consell Executiu sobre
l'equiparació del personal de l'administració
i serveis de les universitats de Catalunya
amb el personal de l'Administració
de la Generalitat*

El Sr. CADEVALL : Bé, una reivindicació del personal de l'administració i els serveis funcionaris de les universitats és l'equiparació amb el personal de l'Administració de la Generalitat. Penso que els motius són clars : d'un cantó, doncs, una justícia, no sofrir una discriminació relativa, i, d'altra banda, jo penso que també hi ha un motiu de bon funcionament de les universitats, atesa la importància que el personal de l'administració i serveis té per al bon funcionament de les universitats —no oblidem, per exemple, que en molts països d'Europa hi ha la correlació de dos a un entre professors i personal de l'administració i serveis, i que últimament en el territori MEC s'ha elevat el nombre també, encara que potser amb una quantitat petita, de personal de l'administració i serveis.

Ara bé, segons valoraven les universitats, el cost d'aquesta homologació —encara que sigui potser difícil de valorar exactament—, però donaven com una primera valoració uns 600 milions entre les tres universitats. Llavors, les universitats opinaven que amb el pressupost d'enguany no podien cobrir aquesta demanda, que consideraven justa, del personal de l'administració i serveis. Tots sabem que les universitats són autònomes, però també hauríem de considerar que aquesta autonomia té uns límits, que és que la Conselleria té la facultat de programació i la facultat de fixar la subvenció, que d'alguna manera condiciona la marxa de les universitats, en el sentit que els contractes, per exemple, que els puguin subministrar altres recursos són encara, en comparació amb la subvenció, doncs, proporcionalment bastant petits.

Per tant, la pregunta és si pensa el Consell Executiu atendre, podríem dir, proporcionar a les universitats els recursos suficients perquè es pugui portar a terme aquesta equiparació.

El Sr. PRESIDENT : Per contestar la pregunta, el senyor Conseller.

El Sr. CONSELLER D'ENSENYAMENT : Gràcies, senyor Cadevall. Vostè sap positivament que tant vostè com jo tenim un interès especial en la bona marxa —tant vostè com jo com molta altra gent, ben entès, tampoc no tenim l'exclusiva d'això—, tenim un interès especial en la bona marxa de les universitats catalanes. I jo he dit moltes vegades que, realment, les subvencions que reben les universitats al nostre país són molt petites; són, sense cap mena de dubte, massa petites. Fins i tot jo he tret a relleu diferents vegades dades que de-

mostren que, en el conjunt de l'Estat espanyol, per al seu manteniment, les universitats tenen, en conjunt, uns recursos inferiors —però molt inferiors— als de qualsevol altra país d'Europa, Portugal inclòs.

Bé, també estic d'acord amb el senyor Cadevall en el sentit que, per al bon funcionament de les universitats, cal un increment notori de la plantilla del personal d'administració i serveis. El que passa és que, per molt que fem, tampoc no podem atendre de cop totes les demandes. S'ha incrementat la partida de subvenció a les universitats, aquest any, per sobre del 20%; el conjunt de les tres universitats catalanes rebrà, durant l'any 89, 24.000 milions —24.000 milions— de pessetes, ho repeteixo, amb un increment —en rebien 20.000 i en rebran 24.000— de prop del 20%, i, realment, amb això poden donar passes endavant, però, malauradament, no ho podran fer tot, encara. Caldrà incrementar-les més en anys successius.

Són les universitats les qui tenen competències, dintre la seva autonomia, per fixar les remuneracions, bé que jo coincideixo amb el senyor Magí Cadevall —i n'hem parlat també amb els rectors de les tres universitats— per tal de caminar d'una manera progressiva, sempre que ho permetin —ho repeteixo— les disponibilitats econòmiques, cap a l'homologació del personal d'administració i serveis amb els funcionaris de la Generalitat. Però aquest és un tema que s'ha de tractar amb cura, perquè l'homologació ha de ser no tan sols de retribucions, sinó també de la resta de condicions laborals. Tinguem en compte que ni els horaris ni el període de vacances són exactament iguals i que, fins i tot dintre de la Generalitat, dintre del funcionariat de la Generalitat, hi ha retribucions diferents en models laborals amb horaris diferents. I això —no cal dir-ho— és una de les coses que cal tenir en compte a mesura que anem progressant cap a aquesta homologació.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies. Vol repreguntar, senyor...?

El Sr. CADEVALL : Sí. Ha dit que l'increment —si no ho he entès malament— de les subvencions a les universitats estava per sobre el 20%. A mi, en els càlculs, em resulten un 21% les subvencions per tots els conceptes. Ara, la subvenció específica a cada universitat és : un 17% a la de Barcelona, un 16,7 a l'Autònoma, i un 16,9 a la Politècnica. Llavors, el que passa és que hi ha una partida de subvencions a atencions extraordinàries i podríem dir que part de la pregunta anava en el sentit següent : si amb aquesta partida, com ara, es podrien cobrir aquestes necessitats o...

El Sr. CONSELLER D'ENSENYAMENT : Bé...

El Sr. PRESIDENT : Dos segons per contestar. *(Rialles.)* Pot respirar, pot respirar, senyor Conseller.

El Sr. CONSELLER D'ENSENYAMENT : 16 o 17% més 1.000 milions de pessetes més, a distribuir entre les tres, que farà el 20%, com li deia.

El Sr. PRESIDENT : Prou. Hem de preguntar la següent pregunta, que duu el registre 1497a), i, a més a més, porta un altre registre, el 1664b). Per formular-la... *(Pausa.)* És la mateixa pregunta, però duu dos registres.

*Pregunta al Consell Executiu sobre
les llicències pagades al professorat*

El Sr. MANUEL NADAL : D'acord. Bé, aquestes dues pre-

gües les formulo conjuntament; fan referència a la figura de les assistències pagades. És a dir, d'alguna manera sembla que comença a funcionar a Catalunya aquesta nova figura —per explicar-nos—, podríem dir que és l'any sabàtic, allò que un professor, pràcticament durant un any, continua cobrant del Departament d'Ensenyament per fer uns serveis determinats que poden ser de tipus organitzatiu, que poden ser formatius, que poden ser d'educació pròpia per poder, després, emprar aquesta educació en el conjunt del sistema educatiu català... Pel que sigui. Ens sembla bo que en un país modern el professor tingui accés a aquesta fórmula de millora personal que, finalment, ha de repercutir en la millora del país. Ara bé, aquesta fórmula ha de ser pública, possible per a tothom, no ha de ser discriminatòria, i el que nosaltres voldríem, per tant, és que a partir d'ara hi hagués una convocatòria pública de llicències pagades, de manera que tots aquells docents que hi estiguessin interessats poguessin acollir-s'hi, i no fos com fins ara, que s'hi acullen aquells que en tenen coneixement —d'altres no ho saben—, i, a més, des d'un punt de vista parlamentari, els grups de l'oposició podríem seguir després quina utilitat, realment, es treu d'aquestes llicències pagades, i també el conjunt del sistema educatiu, si es tingués coneixement de les llicències que hi ha, de la utilització que s'hi dona, podríem veure si realment és útil o no per al mateix sistema educatiu, si cal ampliar o no aquesta fórmula, i si és bo o no que els ensenyants s'hi vagin acollint.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies. Pot contestar, el senyor Conseller, les dues preguntes.

El Sr. CONSELLER D'ENSENYAMENT : Gràcies, senyor President. Senyor Nadal, em sembla que també en línies generals podem estar molt d'acord en aquest tema. En primer lloc li voldria manifestar que la concessió de llicències es fa estrictament d'acord amb l'article 84.1 de la Llei 17/85, de la Funció Pública de l'Administració de la Generalitat. En segon lloc, li vull aclarir que el Departament d'Ensenyament, en el curs 88-89, ha concedit exactament cinc llicències per a estudis, retribuïdes : dues a professors d'ensenyament primari i tres a professors d'ensenyament secundari per tal de fer estudis d'aprofundiment i de recerca didàctica sobre les matèries pròpies del seu lloc de treball. I, en tercer lloc, també li hauria de dir que els professors als quals s'ha concedit la llicència estan obligats a presentar de manera periòdica una memòria sobre l'estudi que realitzen.

Quant a l'altra part, que és la que forma el nucli de l'última pregunta, li haig de comunicar amb satisfacció que el Departament ja té elaborat un projecte d'ordre per la qual el mes de gener del 1989 es farà una convocatòria pública de concessió de llicències retribuïdes i no retribuïdes per a funcionaris docents, per tal de fer —com li deia abans— aquests eventuais estudis d'aprofundiment i de recerca didàctica. I que, en aquest sentit, dins el Projecte de Presspost de l'any 1989 i dintre el capítol I, que és molt ampli, ja es preveu que hi haurà una partida suficient per tal de poder concedir algunes d'aquestes llicències.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Vol repreguntar? *(Pausa.)*

El Sr. MANUEL NADAL : No, estic molt satisfet perquè s'hagi previst ja una ordre de convocatòria, que crec que ajudarà tots plegats a poder seguir aquest tema, que penso que és im-

portant que es pugui anar ampliant en el futur amb més partida i amb més professorat.

El Sr. PRESIDENT : Molt bé. El senyor Conseller? *(Pausa.)* Moltes gràcies. Molt bé.

Amb això hem acabat tot aquest torn de preguntes que teníem acumulades. Jo vull agrair al senyor Conseller la seva presència i la seva activitat aquí. També vull agrair a tots els presents l'agilitat amb què hem dut el tema i, sobretot, vull fer un agraïment molt especial al Secretari de la Comissió, el senyor Padilla, per la seva eficiència en el maneig d'aquest estri controlador que ens ha permès portar això.

Suspenem uns moments la sessió.

(Són les onze del matí. La sessió es reprèn a un quart de dotze del matí i dotze minuts.)

El Sr. PRESIDENT : Es reprèn la sessió.

El segon punt de l'ordre del dia és Debat i votació de la Proposició no de Llei sobre la Negociació amb el Govern de l'Estat pel que fa al Canal 33, presentada pel Grup parlamentari d'Iniciativa per Catalunya. Per presentar aquesta Proposició no de Llei, el senyor Nualart.

**Proposició no de Llei
sobre la Negociació amb el Govern de l'Estat
pel que fa al Canal 33**

El Sr. NUALART : Gràcies, senyor President. Bé, aquesta Proposició no de Llei està basada en dos dels problemes que han sorgit últimament. Un és el problema que tots sabem, del Canal 33, i, un altre, la situació de l'emissió de TV3 i la rebuda de TV3 en el País Valencià. A causa d'aquestes dues problemàtiques i, realment, de la importància que té per al País Valencià que arribi TV3 fins allà, primer, des del punt de vista lingüístic, per l'ajut que això significa; des del punt de vista cultural, per la relació i la interrelació que ha d'haver entre tots els Països Catalans i, en tercer lloc, per la mateixa informació —que nosaltres entenem que hauria de ser més extensa pel que fa a les Illes i al País Valencià—, la informació de TV3, és pel que entenem que no pot quedar reduïda, l'emissió de TV3, als països a l'entorn dels Països Catalans, i per informacions que havien sortit en premsa, i per preocupació de la mateixa gent del País Valencià, nosaltres entenem que tota negociació que es fes entre el Govern central i la Generalitat no podia comportar mai el fet que es desviés l'emissió de TV3 de tal manera que no pogués ser recollida, l'emissió, pels repetidors del País Valencià. I, a més, tenint en compte que aquests repetidors es varen construir, es varen crear amb l'esforç de la societat civil del País Valencià. Per tant, entenem que hi ha d'haver un principi, un respecte, i amb aquesta negociació és evident que ha de quedar al marge completament la possibilitat que, d'alguna manera, hi hagués alguna situació que fes que no poguessin rebre aquestes emissions.

D'altra banda, també s'ha de tenir en compte que, a preguntes d'aquest Grup, el Director de la Corporació va contestar que, evidentment, també beneficiava que TV3 es veiés al País Valencià a efectes de la qüestió comercial dels anuncis. Per tant, és interessant, també, que es vegi al País Valencià des d'un punt de vista purament comercial.

Entenem, per això, que hi pot haver un problema en el futur, quan es creï i tingui emissió la televisió del País Valencià.

Entenem..., i aquest Grup presentarà al seu cas la seva moció no de llei en el sentit que hi hagi una coordinació entre les dues Generalitats per trobar uns acords quant al moment que hi hagi una emissió de la televisió valenciana, i, per tant, hi hagi una coordinació que nosaltres entenem que també és lògic que la televisió del País Valencià es pogués veure en el Principat perquè hi pugui haver aquesta coordinació dins els Països Catalans. És per això que aquest Grup ha presentat aquesta Proposició no de Llei sobre la Negociació amb el Govern de l'Estat pel que fa al Canal 33, i és en el sentit que en qualsevol negociació entre el Govern de l'Estat i el de la Generalitat no sigui condició per a la normalització de l'emissió del Canal 33 la limitació de la seva visió en l'àmbit en què actualment es pot rebre el canal de TV3.

És per això que aquest Diputat demana que els grups es posicionin en favor d'aquesta Proposició no de Llei.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Nualart. A aquesta Proposició no de Llei no s'ha presentat cap esmena. Les úniques modificacions que hi ha són les modificacions lingüístiques, que vostès ja les deuen haver rebut, i que espero que siguin de la seva conformitat.

El Sr. NUALART : Hi estem d'acord, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Molt bé. Aleshores podríem passar al posicionament dels diferents grups, si volen manifestar-se. El Grup Mixt? *(Pausa.)* El Grup d'Esquerra Republicana? *(Pausa.)* El senyor Carod-Rovira té la paraula.

El Sr. CAROD-ROVIRA : Senyor President, senyores i senyors diputats, el nostre Grup té una sensibilitat especial cap al tema que és avui objecte d'atenció en aquesta Proposició no de Llei, una sensibilitat que ja va quedar clara en la intervenció nostra en el debat recent, setmanes enrere, sobre l'orientació de la política general, ja que va ser precisament el nostre Grup qui va introduir, precisament, el tema de l'àmbit d'emissió del Canal 33 en el debat en aquesta Cambra, i, d'altra banda, que també el tema que és avui objecte de la Proposició no de Llei constituïa fonamentalment el text d'una resolució redactada pel nostre Grup, presentada per nosaltres i, més tard, retirada juntament amb totes les altres resolucions, com van fer els altres grups de l'oposició. És per això que només podem rebre amb una gran satisfacció aquesta iniciativa d'Iniciativa —i valgui la redundància elemental— i, en aquest sentit, voldríem, malgrat tot, afegir que els criteris als quals nosaltres fem costat en aquesta proposta, d'altra banda ja estan d'alguna manera refermats per un element al qual s'ha fet referència aquí, com és el fet concret que en els mateixos opuscles que els serveis de publicitat de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió fan servir, i que posen a disposició de les agències i de les cadenes de publicitat, es fa una referència molt explícita a quin és en aquests moments l'àmbit d'emissió de TV3, un àmbit que és l'àmbit del conjunt del domini lingüístic català, on apareix el nom concret de cadascun dels territoris i també el pes demogràfic dels seus, aproximadament, 10 milions i escaig d'habitants.

Nosaltres, però, no volem deixar passar aquesta oportunitat d'afirmar que no hi poden haver motius tècnics ni motius polítics, que no fóra bo per a la vitalitat de la llengua, per a la normalitat lingüística i cultural, que s'admetessin motius tècnics ni motius polítics que reduïssin aquest àmbit d'emissió, i per

això creiem que és imprescindible donar suport a aquesta Proposició no de Llei per enfortir els lligams lingüístics i culturals entre el conjunt dels Països Catalans, per afermar també el pluralisme informatiu i, finalment, perquè és bàsica la creació d'un espai comunicatiu català, d'un espai informatiu nacional. I és per això que ens agradaria que, en el futur, poguéssim ser capaços, si més no, de desvetllar una mica l'entrellat i el misteri de les converses existents entre el senyor Roca, per una banda, i el Ministre Barrionuevo, per una altra, ja que molts aspectes romanen en una certa fosca, i cal dir —i amb això acabo—, abans de fer costat a aquesta Proposició no de Llei, que ens sabia molt de greu que la llengua i la capacitat d'emissió d'una nació antiga poguessin veure's tergiversades pels criteris d'un senyor Barrionuevo.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Molt bé, moltes gràcies, senyor Carod-Rovira. Ara hem de donar la paraula al Grup Popular. No hi és. El Grup Socialista. En nom del Grup Socialista, el senyor Sobrequés.

El Sr. SOBREQUÉS : Sí. Moltes gràcies. Bé, començar dient que es fa difícil debatre quelcom segons només les referències de premsa, i no pas perquè aquest Diputat no pugui tenir o no tingui, vaja, el màxim respecte i li mereixin la més alta consideració les informacions que apareixen o que es difonen a través dels mitjans de comunicació.

Penso que seria previ a debatre aquesta Proposició no de Llei que hom —i aquest hom no és un pur joc literari com diré— hagués informat prèviament al Parlament, de manera satisfactòria, de com van aquestes negociacions. Perquè les explicacions donades pel senyor Director General de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió a la Comissió que m'honoro de presidir i a la qual, com a tal, no he pogut parlar mai, doncs, aquestes informacions van ser imprecises, insuficients i insatisfactòries; potser perquè el senyor Granados no és, com pertocaria reglamentàriament, qui porta les negociacions amb el Ministeri de Transports en tot allò que fa referència als temes de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió i del Canal 33. Perquè és clar : la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió no és un òrgan del Govern; és un òrgan creat pel Parlament de Catalunya, i la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió respon únicament i exclusivament davant el Parlament de Catalunya. Al Govern, a l'Executiu no li correspon, en temes que es relacionen amb la Corporació, cap altra comesa que la de nomenar el Director General i, per tant, és absolutament incongruent que la negociació amb el Ministeri de Transports —que sí que és el titular de l'etcètera, en fi, de la problemàtica que es debat— la porti, no sabem en nom de qui ni de què, el senyor Miquel Roca Junyent que no pot actuar per delegació del Govern atès que la Corporació no és un òrgan del Govern com acabo de dir abans.

Per tant, mal podia informar-nos el senyor Granados de com es debaten aquestes..., de com van aquestes negociacions i, per tant, com que aquests diputats no tenim una informació precisa de com van aquestes negociacions se'ns fa difícil de debatre, de prendre posició amb rigor, amb seriositat com pertoca de fer a un òrgan parlamentari. En qualsevol cas —i per allò que «que per nosaltres no quedi»—, en qualsevol cas, el Grup Socialista

dóna ple suport a aquesta Proposició no de Llei, presentada per Iniciativa, perquè està convençut també que és bo, per a la normalització lingüística del català en tot l'àmbit del que són els països de parla catalana, que la televisió emesa per Catalunya pugui ser vista al País Valencià, de la mateixa manera que ens manifestem igualment favorables que la televisió autonòmica del País Valencià pugui ser algun dia vista a Catalunya.

Creiem, per tant, que no ha d'existir, no ha d'existir cap impediment a les negociacions que haurien de portar a terme el senyor Director General de la Corporació Catalana amb el Govern de l'Estat per tal que, en fi, la televisió catalana emesa per la Corporació es pugui continuar veient al País Valencià.

En aquest sentit, doncs, nosaltres donarem ple suport i votarem favorablement la Proposició no de Llei presentada per Iniciativa per Catalunya.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Sobrequés. En nom del Grup de Convergència i Unió, el senyor Descals.

El Sr. DESCALS : Gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, nosaltres hem escoltat molt atentament les paraules de l'Il·lustre Diputat senyor Nualart sobre aquest tema i creiem que en els aspectes de la seva intervenció caldria posar-n'hi potser un més. Ell ha parlat de la importància de la televisió, de TV3, fins al País Valencià, pel tema de la llengua, pel tema de la cultura i pel tema de la informació. Però també hi ha un altre aspecte que és el que pot dur a terme la televisió, que és el tema de la participació a través de la llengua, a través de la cultura i a través de la informació caldria —cal, ens cal a tothom, en una societat com la d'avui tan canviant— tenir molt clar el tema de la participació. I ens cal tenir-lo molt clar perquè, justament, aquest és un dels temes que en determinats aspectes, quan la mateixa societat crida a la participació, apareix el mot «por»; tenim a vegades por de participar i aquesta por fa aparèixer els fantasmes i aquests fantasmes, de veritat, són sovint una limitació. Aquests fantasmes provoquen també un sentit d'irrealitat i, llavors, fan córrer la imaginació. I aquesta imaginació pot ser tant positiva com negativa. Llavors, perquè la imaginació dels fantasmes es converteixi en positiva, el nostre Grup creu que hem de votar favorablement la proposta presentada pel Grup d'Iniciativa per Catalunya.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Descals. Havent-se ja pronunciat tots els grups, podríem passar a la votació de la Proposició no de Llei amb el text que ha estat aportat pels serveis lingüístics.

Les senyores i els senyors diputats que estiguin a favor de la Proposició no de Llei, que aixequin el braç.

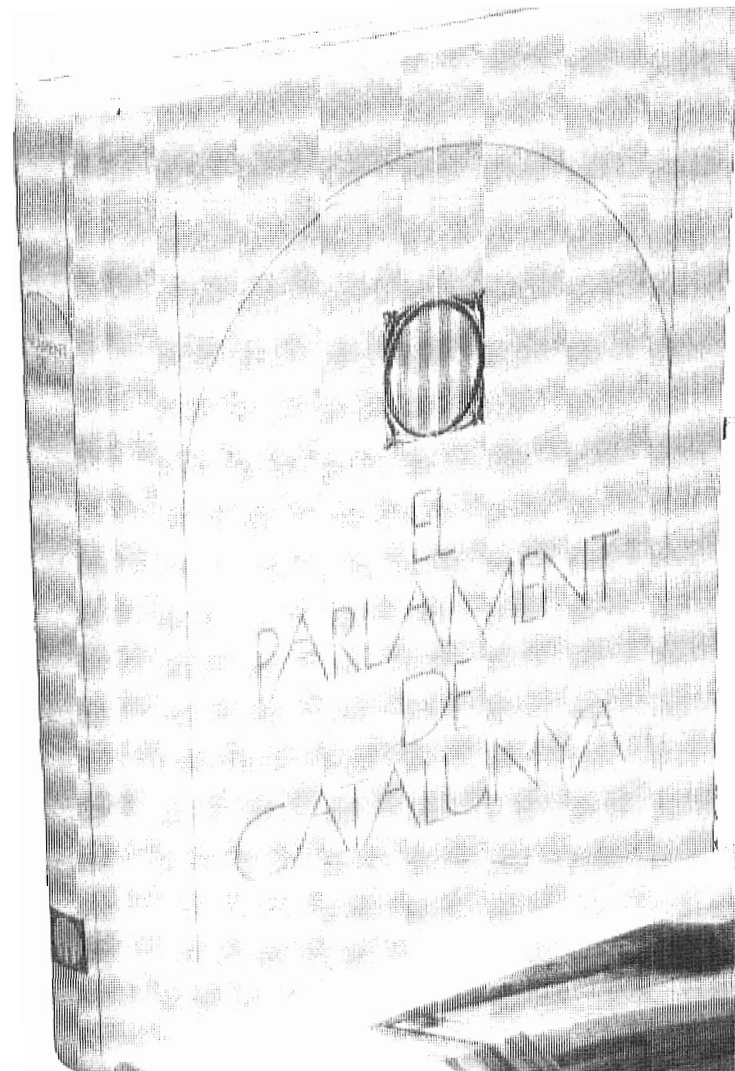
Els que hi estiguin en contra?

Els qui s'abstinguin?

Aquesta Proposició no de Llei ha estat aprovada per la totalitat dels presents : per unanimitat.

Abans d'acabar la sessió, permetin-me, en primer lloc, una salutació a la Il·lustre Diputada senyora Dolors Torrent, que ara s'ha incorporat a aquesta Comissió de Cultura; molt benvinguda.

(La sessió s'aixeca a dos quarts de dotze del migdia i dotze minuts.)

EL PARLAMENT DE CATALUNYA

2.ª EDICIÓ

Jaume Sobrequès
Francesc Vicens
Ismael E. Pitarch

Prefaci dels M. H. Srs.
Heribert Barrera
i Miquel Coll i Alentorn

Publicacions
del Parlament
de Catalunya

Barcelona 1987. 504 pàgines. ISBN 84-505-6832-3
Preu: 10.000 PTA.

Paper couché i relligadura en
simil pell, estampada a 4
colors, protegida amb
sobrecoberta d'ace-
tat transparent

231
fotos a tot color
i a tota plana, originals
de Francesc Català i Roca
i altres fotògrafs i arxius

78 fotos històriques en blanc
i negre, reproduïdes en bitò

15 gràfics i esquemes sobre l'organització
i el funcionament parlamentaris

C O N T I N G U T

Prefaci del M. H. Sr. Heribert Barrera
Prefaci del M. H. Sr. Miquel Coll i Alentorn

La institució parlamentària en la història de Catalunya, per Jaume Sobrequès i Callicó

Origen
Major edat el segle XIII
El funcionament de les Corts Medievals
L'època d'or de les Corts
Les Corts i la crisi del segle XV
Les Corts escenari del redreçament
polític
Progressiva decadència de les Corts els
segles XVI i XVII
La desaparició definitiva de les Corts

El Palau del Parlament, per Francesc Vicens

La Ciutadella de Felip V
Un segle i mig de repressió

L'arsenal de la Ciutadella
D'arsenal a palau reial
De palau reial a Museu
La instal·lació del Parlament durant la
República
L'etapa actual

El Parlament de Catalunya, per Ismael E. Pitarch

I. Crònica del Parlament
*El parlament de la Generalitat restaurada
(1932-1939)*
Composició del Parlament
Esdeveniments històrics més importants
en la vida del Parlament
La funció legislativa
La funció de control
Altres funcions del Parlament
El Parlament de la Generalitat restablerta
Les eleccions al Parlament de Catalunya

II. Les funcions del Parlament
La naturalesa i la funció del Parlament
El sistema d'autogovern de Catalunya
Característiques del Parlament
La funció i les competències legislatives
del Parlament
Les funcions de creació, control i impuls
de l'acció política i de govern
La funció electiva
La funció integradora i solidària
El funcionament del Parlament
L'elecció del Parlament
Els diputats
La seu i el temps de treball
Els òrgans del Parlament
El sistema de treball i de decisió
El procediment legislatiu del Parlament
El control i l'impuls polític de l'acció de
govern
La publicitat i el coneixement del
Parlament
Els serveis del Parlament